

HUNDBÖCKER JAKTBÖCKER DJURBÖCKER

All slags litteratur
såväl svensk som
utländsk, finnes all-
tid på lager eller
anskaffas på kort-
aste tid

AKTIEBOLAGET

BIBLIOTEKSOKHANDELN

Rikstelefon 25 28 Kungl. Hovleverantör 12 Biblioteksgatan 12 Allm. tel. Norr 4769

Från Tyskland importerade schäferhunden Edmar von Saaleck-Rudelsburg

SZ. 97096, S. K. K. S. 71 V., I. pr. ö.
kl. II. pr. segr. kl. och hederspris i Kö-
penhamn 1921 och Stockholm 1922, står
till förfogande i Stockholm för ett be-
gränsat antal tikar av passande härstam-
ning och för övrigt lämpliga, bedömda
med I. pr. ö. kl. på erkänd utställning.
Anmälan göres 8 dagar förut till *handl.*
J. Hellgren, Skåneg. 87, tel. Söder 18 70,
och skall åtföljas av stamtavla för tiken
i avskrift eller huvudskrift, som återfås.
Avgiften är 100 kronor jämte returfrakt
för tiken. Se f. ö. annons i Kennel-
klubbens tidskrift N:o 1 1923.
Söderhamn jan. 1923.

Pehr Wærnmark - Kennel Morris

POLISHUNDEN

Lärobok i Polishundsdressyr

har nu utkommit
i ny och förbättrad upplaga.

Boken, som endast kostar
kr. 3.50, kan erhållas i när-
maste bokhandel
eller hos

Josef Bergendahls Boktryckeri
GÖTEBORG

FÖRENINGENS AVELSHUND Achim vom Löwenberg

Betäckningsavgift:

För medlemmar.... 100 kr.

För icke medlemmar 150 kr.

Anmälan hos Sekreteraren
Grosshandlaren H. A. Görander
Rikstelefon 1363 - A. tel. Norr 266 00

I N N E H Å L L

	Sid.		Sid.
Vår tidskrift	1	Västmanlands läns Skyddshundsklubb. Av <i>W.</i>	
Skyddshundsdressyr. Av <i>E. A. Bergström</i> ..	2	<i>G. Holmén</i>	20
Avelsfrågor. Av <i>I. Carlin</i>	5	Föreningsmeddelanden	21
Föreningens tävlingar och utställning.....	8	Litteratur	22
Dansk Selskabshunde Klubs utställning....	17	Kennelnotiser	23
Dressyrkursen	18	Notiser	24
		»Rottweilern»	25

SVENSK SKYDDSHUNDSTIDSKRIFT

ÅRG. II:2

UTGIVEN AV FÖRENINGEN SVENSKA SKYDDS- OCH SJUKVÅRDSHUNDEN
ASSOCIERAD MED SVENSKA KENNELKLUBBEN

1 9 2 3

U T S T Ä L L N I N G A R

Såsom en naturlig följd av det alltmer
stegrade intresset för våra hundar har
blivit, att såväl hundägarna själva som den
stora allmänheten skänka hundutställningarna
en mycket stor uppmärksamhet. Utställningarna
äro ju också ägnade att fylla en hel del
uppgifter inom hundaveln. Tack vare dem
uppkommer i första hand en hälsosam konkurrens
mellan de olika uppfödarna. Vidare underlättas
de köp och försäljning av hundar samt möjliggöra
för dem, som äro tveksamma i valet av hund,
att göra jämförelser mellan de olika raserna.
Slutligen giva de alla dem, som ämna syssla
med uppfödning, utmärkta tillfällen till studier
av olika typer och raser.

I Sverige förekomma tvänne slag av hund-
utställningar. Svenska Kennelklubben anordnar
ärligen en större utställning, som omfattar
samtliga raser. Dessutom förekomma special-
utställningar för flera olika raser eller grupper,
t. ex. settrar, pointrar, taxar, skyddshundar,
dvärghundar etc.

För att få utställa en hund fordras först
och främst, att densamma är rasren samt att
ägaren är medlem av den klubb, som anordnar
utställningen i fråga.

Emellertid är det ej enbart dessa fordringar,
som böra uppfyllas, för att en hund skall
hava utsikt att bliva prisbelönt. Därtill

fordras ett ganska stort arbete under tiden
närmast före utställningen, för den händelse
man, nota bene, ej bemödar sig om att ständigt
hålla sin hund i bästa möjliga form. Hunden
måste m. a. o. sättas i utställningskondition,
varmed menas, att den, inom ramen för de
för rasen uppställda standardfordringarna,
skall befinna sig vid bästa kroppsliga och
andliga vigör. För att uppnå detta erfordras
en väl avpassad och god utfodring, lämplig
motion samt omsorgsfull hudvård. Hunden
får ej vara för fet, ej heller för mager. I
förra fallet måste man i god tid söka få ned
hullet genom lämplig diet i förening med
rörelse. En dylik avmagringskur får dock ej
ske bryskt utan endast på litet, när annars
hjärtat lätt kan taga skada. Dieten består
lämpligast av magert kött, hårt bröd, grönsaker
och vatten, allt i så småningom minskade
portioner. Ett avföringsmedel, såsom ricinolja,
är även av god verkan och kan givas en eller
ett par gånger i veckan.

Beträffande motionen hänvisas till vad som
blivit sagt härom på annat ställe. De raser,
vilkas muskulatur måste vara särskilt väl
utvecklad, äro ryska, engelska, italienska
vinthundar, wippets, deerhounds samt
brukshundar.

Hudvården har likaledes behandlats i det föregående. I detta sammanhang kan endast omnämnas några detaljer i hudvården från ren utställningssynpunkt. I och med att en hund är inlämnad på utställningen, bör man ej anse, att hudvården är avslutad eller obehörlig under de dagar, utställningen pågår. Tvärtom är det nödvändigt, att hunden i berörda avseende skötes på samma sätt nu som förut. Kamning och borstning får sålunda ej försummas. Att åter, såsom sker med vissa utländska utställningar, t. ex. krita vit-håriga hundar, torde vara mindre tilltalande från flera synpunkter.

En sak, som ofta negligeras, är att öva hundarna i och för uppvisning i domarringen. Det ligger nämligen i sakens natur, att en hund, som kanske aldrig varit i sällskap med en annan, under prisbedömningen lätt kan bli nervös och uppskrämd eller i motsatt fall visa alltför starkt intresse för sina konkurrenter. I båda fallen är det lika illa. Det finns väl knappast något löjligare än att se en schäferhund krypa ihop som en boll med svansen mellan benen och darra som ett asplöv eller något mera störande än en hund, som jämt och ständigt oroar de andra. En mängd hundar hava gått miste om sina pris enbart därför, att de ej presenterat sig på lämpligt sätt. På grund härav är det nödvändigt, att särskilt yngre hundar under veckorna närmast före utställningen få vänja sig vid att gå lungt och ordentligt i koppel bredvid ägaren eller den, som kommer att framföra hunden vid prisbedömningen.

Prisbedömningen sker i en s. k. ring, det vill säga en avgränsad plats, till vilken endast domaren och ringsekreteraren samt vederbörande hundar och deras förare hava tillträde. Varje utställare bör bemöda sig om att så vitt möjligt underlätta prisbedömningen. Sålunda bör man i god tid göra sig underrättad om var och när denna kommer

att äga rum. Man bör vidare i god tid infinna sig vid ringen och passa på, när hundens nummer ropas upp. Vidare bör man ägna oavslätlig uppmärksamhet åt hunden, så att den ej råkar i slagsmål med någon annan, och sist men icke minst söka att lugna honom, om han skulle visa tecken till rädsla. Själva sättet, på vilket hunden skall uppvisas, angives i regel av prisdomaren eller ringsekreteraren, och bör man noggrant ställa sig givna föreskrifter till efterriktelse. Att inleda konversation med domaren eller sekreteraren angående hundens egenskaper etc. får självfallet ej äga rum. Önskar domaren några upplysningar, skola dessa lämnas kort och tydligt utan några kommentarier.

Huru betydelsefulla och viktiga för hundaveln och för vidmakthållandet av intresset för hundarna de årligen återkommande utställningarna än äro, innebära de dock en hel del vådor för utställningsobjekten. Visserligen äro riskerna numera genom de rigorösa utställningsbestämmelser, som tillämpas av samtliga klubbar, väsentligt mindre än för något 10-tal år tillbaka. Men huru stränga bestämmelserna än äro, lura likväl en hel del faror på hundarna. Ett oeftergivligt villkor för att emellertid dessa i största möjliga mån skola skyddas mot sjukdomar är i första hand, att utställarna i detalj följa vederbörande utställningsbestämmelser och bemöda sig om att tillvarataga icke blott sina egna utan även de övriga utställarnas intressen.

Valpsjuka, skabb och ohyra äro de åkommor, som utgöra utställningshundarnas största gissel. Tack vare emellertid dels undersökning av unghundar under 18 månader dagarna närmast före utställningen, dels även besiktningen vid utställningens början har smittofaran vid dessa sjukdomar i avsevärd grad reducerats. Ytterligare säkerhet vinnes, om man undviker direkt eller indirekt beröring mellan hundarna. Skulle en hund visa tecken på smittosam sjukdom, bör utställningsveteri-

nären omedelbart underrättas, så att nödiga åtgärder kunna vidtagas. Efter utställningens slut är det lämpligt att giva hunden ett varmt bad med kreolin eller annat desinfektionsmedel.

Mycket ofta händer det, att hundarna ådraga sig förkylningssjukdomar av olika slag, som dock ingenting hava att skaffa med valpsjuka, ehuru symptomen många

ådraga sig mer eller mindre allvarliga blesyrer. Genom vaksamhet över och ändamålsenlig koppling av hundarna kunna dock dylika skador reduceras till ett minimum.

Så till sist ett allvarsord i en hederssak till damer och herrar utställare. Låt bli att, i vilken form det vara månede, klandra utställningens funktionärer, såväl arrangörer som prisdomare. Dessas arbete är nämligen

Hopp över 2 meter högt plank.

gångar kunna vara förvillande lika. Dylika åkommor få likväl ej negligeras, när de i så fall kunna bana väg för valpsjukan.

En ganska vanlig följd av det myckna skällandet är heshet. Man bör i sådana fall hålla hunden i stillhet och lugn under några dagar samt gnida den omkring struphuvudet med något liniment, t. ex. kloroformliniment. Självfallet är, att hunden under denna tid ej får skälla. Ett dricksglas varm mjölk med en tesked emsersalt uti brukar även verka mycket lindrande.

Slutligen kunna hundarna genom slagsmål

i och för sig självt av fullkomligt oegennyttigt slag och därtill oftast förenat med stora ansträngningar och ekonomiska uppoffringar utan i regel något som helst pekuniärt vederlag. Man bör ej lägga sten på börda genom anmärkningar, vilka, såsom erfarenheten visat, i de flesta fall äro fullkomligt obefogade. "Domaren är inkompetent", "partiskhet", "dåliga anordningar" etc. äro uttryck, som man ofta hör fällas. Men de bottna i flertalet fall i trångsynt subjektivitet och bristande sakkännedom. Om nämligen var och en utställare sökte se allting i sitt or-

ganiska sammanhang och betraktade hela utställningen ej enbart såsom ett arrangemang för en speciell hund utan för samtliga utställda hundar och sålunda skaffade sig en objektiv bild av alla de faktorer, som medverka enbart exempelvis vid själva prisbedömningen, skulle utan tvivel mången upprörd sinnesstämning undvikas och mången anmärkning förbytas i lugn reflexion. Har någon befogad anledning till erinringar i ett eller annat avseende, finnes alltid tillfälle att

efter utställningen till vederbörande styrelse göra skriftlig anmälan om saken. Våra svenska kynologiska sammanslutningar, vilkas verksamhet uteslutande baserar sig på idealitet, hava ingen användning för favoriseringar eller orättvisor av något slag. Våld och våld hava ingen hemortsrätt där. Alla behandlas lika enligt de höga principer, som Svenska Kennelklubben gjort till sina och som även vunnit burspråk hos samtliga dotterklubbar. (Ur "Hundens vård och skötsel" av I. Carlin.)

SKYDDSHUNDSDRESSYR

AV POLISMAN E. A. BERGSTRÖM

* * *

Forts. från föregående nummer.

Man begär, att hunden skall avlämna det apporтерade föremålet under trevliga former. Vidare fordrar man, att hunden, sedan han upptagit apportföremålet från marken eller var det än ligger, springer genaste vägen till husbonden och sätter sig framför denne samt på kommandoordet "loss" genast avlämnar det apporтерade föremålet.

Att lära hunden släppa föremålet sker genom att med vänstra handen fatta tag om hundens underkäke och med tummen och pekfinger trycka bakre delen av underkäkens läppar mot tandköttet samtidigt som man uttalar kommandoordet "loss". När hunden avlämnat föremålet skall han gå till höger om och bakom förarens rygg samt intaga sittande ställning i jämnhöjd med förarens vänstra knä. Märker man olust hos hunden, måste man genast upphöra med de fordrande övningarna och återgå till övningar på lek. Det har visat sig, att hundar, som på ovan nämnda sätt lärts att apportera, blivit utmärkta apportörer. Apportering kan man visserligen inlära med tvång, vilket jag dock här förbigår, när detta tillvägagångssätt kan

förleda den oerfarne till missgrepp, som kunna taga lång tid att reparera.

f) *Hopp över 120 cm. högt hinder.* Momentet avser att lära hunden hoppa utan att med tassarna vidröra hindret, dessutom är momentet en gymnastikövning för hunden. Han lär sig beräkna sats och utvecklar sin spänstighet. Som praktisk betydelse innebär det, att man vid behov kan låta sin hund hoppa över staket, som är försett med spetsiga taggar e. d., utan risk att hunden behöver skada sig. Momentet är enkelt att inlära. Man springer med hunden kopplad över ett hinder, som man själv kan hoppa över. Man börjar springa så långt framför hindret som man anser, att hunden behöver för att taga sats. Vid hoppet tillropar man hunden ett glatt "hopp". Sedan man hoppat över hindret, fortsätter man springande så långt, som man anser hunden behöva komma från hindret för att taga ny sats tillbaka. På så sätt lär man hunden beräkna sats för återhopp. Hunden skall vänjas vid att alltid hoppa tillbaka. Vid inlärandet av hopp är det av största vikt att följa hundens sätt att

beräkna och taga sats. Öka aldrig hindrets höjd förrän hunden fullt behärskar den först påbörjade höjden. Hindrets höjd är en träningssak. Man kan lätt borttaga hundens lust för hoppet om hindrets höjd för snabbt ökas. Då den unga hunden skall läras hoppa, och han finner glädje i detta, rusar han gärna mot hindret utan att beräkna sats. Låter då föraren förleda sig till att begagna denna hundens lust för hoppet och ökar hindrets höjd, kan det lätt hända att hunden slår sig. Har den unga hunden en gång slagit sig, tappar han modet och får en viss rädsla för hoppet, vilket i allmänhet tager lång tid att bortarbeta, om det ens någonsin går.

Visar hunden vid hopp över lågt hinder fallenhet för att med tassarna vilja vidröra detta, kan man motarbeta denna felaktighet genom att låta hunden hoppa över lågt dubbelhinder. Ett sådant tillverkas enklast genom att man över två på en till en och en halv meter från varandra stående lagom höga föremål lägger två käppar eller stänger med en till en och en halv meters avstånd från varandra.

g) *Hämtande av kastat föremål genom klättring över minst 185 cm. hög plankvägg.* Inlärandet av detta moment bör icke taga sin början förrän hunden lärts apportera och hoppa över 120 cm. hindret. Ett mycket vanligt tillvägagångssätt är följande: Man förfärdigar en 1 1/2 meter bred plankvägg med liggande bräder och så uppsatta att väggen kan höjas och sänkas efter behov. Väggen uppsattes vid de första lektionerna till 130 cm. höjd. Härefter föres hunden kopplad runt hindret några varv, varpå man låter hunden förd i tillräckligt lång lina hoppa en gång fram och tillbaka. Dessa förberedande rörelser göras för att vänja hunden vid hindret. Visar hunden ingen skygghet för detsamma för man upp honom mot hindret och stannar på lagom avstånd (omkring 6 steg från detsamma.

Avlämnande av apport.

Man låter hunden sätta sig vid sin vänstra sida och lugnar honom. Därefter kastas apportföremålet över hindret så att det kommer att ligga sex steg bakom detsamma. Hunden kommenderas "hopp" och då han befinner sig på planket ropas "apport".

"EN HUND AVSPEGLAR FAMILJELIVET", skriver Conan Doyle.

"Vem har någonsin sett en pigg hund i en surmulen familj eller en ledsen hund i en glad omgivning? Dolska människor ha dolska hundar, farliga människor ha farliga hundar. Hundens sinnelag återspeglar omgivningens sinnesstämningar."

SCHÄFERHUNDARNA I GÖTEBORG OCH STOCKHOLM 1922

* * *

De båda föreningarna Svenska Skyddshundsklubben i Göteborg och Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden i Stockholm hade anordnat sina utställningar i Göteborg den 2—3 september och i Stockholm den 9—10 september och hade jag nöjet döma schäferhundarna.

Ett nöje är det just icke att vara prisdomare, men som gammal uppfödare och vän av rasen följer jag med intresse utvecklingen och har därför gärna ställt mig till resp. klubbars förfogande.

Göteborg har förut vad schäfern beträffar gått i spetsen, men denna gång var det blandad kompott och av så ojämn beskaffenhet, att det måste förvåna. Som avelshund dominerar "Klas" och denna hund frambringar i det stora hela en bra och kraftig brukhundstyp, men han passar icke till alla tikar och i de flesta fall saknar hans avkomma ädelhet och en modern typ, framför allt ett vackert långsträckt huvud med lagom bredd mellan öronen.

Stockholm hade däremot en hel del verkligt vackra schäferhundar att uppvisa och med det material som för närvarande står uppfödaren till förfogande är det uppnådda resultatet utmärkt, ehuru även här mera jämnhet i typen vore önskligt.

Felet är, att vi hava många schäferhunduppfödare, men vi sakna någon större kennel, vilken dominerar med sin uppfödning. Kennel Ottodahl är på god väg till målet och hade icke mindre än 8 stycken "Bissa av Sjökulla och Roy av Skinnskatteberg"-barn, en klass för sig, och vad ädelhet och typ beträffar verkligen goda hundar, segraren bland hundarna den unga "Poye från Ottodahl" kan visa sig på vilken som helst tysk utställning, han är säker vinnare.

Utställningen i Göteborg var anordnad i ridhuset, visserligen bra för hundarna men alldeles förkastligt för prisdomaren, ty dels äro ringarna för små, dels är hela huset för litet och trångt och omöjligt att kunna se hundarna i rörelse resp. i god uppvisning. Stockholm hade otur med vädret, himlens slussar voro öppna hela dagen, hundarna och utställarna voro ledsna och en och annan överraskning kanske gjorde sitt till.

"Beträffande schäferhundarna", skrev en korrespondent i Sv. Dagbladet dagen efter utställningen, (det var väl aldrig vännen Krick), "vet man icke riktigt vad prisdomarna vilja, vad den ena placerar främst, tillbakasättes av en annan etc. pp." Om den ärade korrespondenten är kennelman och icke endast lyssnar till damernas klagan, så vet han mycket väl, att sådant händer.

Naturligtvis finnes det olika åsikter hos de olika prisdomarna i vissa detaljer hos hunden, men i det stora hela vilja vi naturligtvis på främsta platsen ha det allra bästa, och utställaren glömmer allt för lätt, att hans första pristagare kan bli slagen av en ännu bättre.

Det dåliga vädret i Stockholm inverkade säkert menligt på en del hundar och huru lätt kan icke sjukdom, valpning etc. pp. försämma hundens kondition, jag vill minnas att så var förhållandet med några djur.

Jag hade icke tillfälle varken i Göteborg eller Stockholm att låta schäferhundarna "löpa ut", ännu mindre att pröva hundarna på nerver och skotträdsla, dessa saker höra till tävlingsplatsen. Varför pröva vi icke gångverk hos rottweilern och dobermannen samt hos samtliga fågelhundar, hos de sista begäres ju i första hand "snabbhet", men

hos polis-resp. skyddshundarna är ju dock löpning icke det viktigaste.

En schäferhund med väl utbildad kropp, god muskulatur och bra fötter skall även visa prima gångverk, såvida han har fått en god träning.

Den klass som alltid motses med största spänning är segrarklassen och jag vill därför här närmare ingå på mina placeringar i Göteborg och Stockholm.

Varken hundar eller tikar hade i Göteborg någon "stjärna" så att säga, som placerar sig själv som "etta", utan konkurrensen var ganska lam.

Som n:o 1 bland hundarna placerade jag n:o 18 "Bonnatchi" vilken jag dock önskade mera ädelhet i det stora hela, men han är en bra typ, en kraftig hund med synnerligen vackert huvud och prima benställning, n:o 2 blev n:o 25 "Björn"

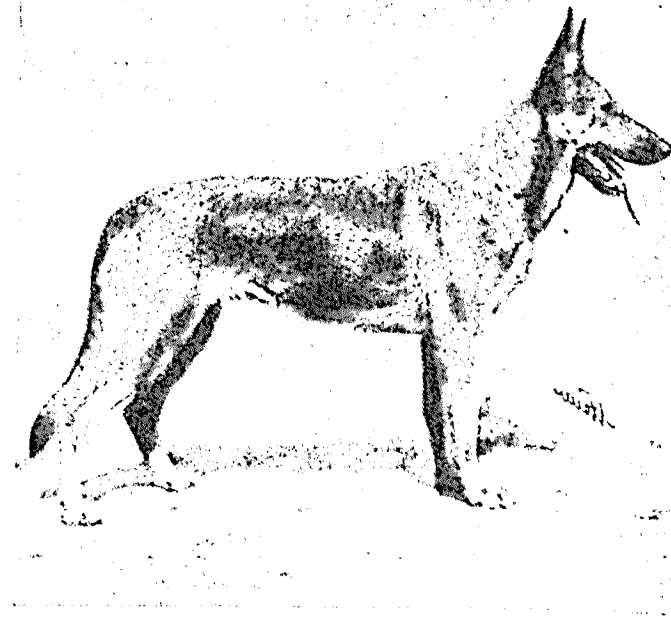
segraren från förra årets utställning i Göteborg, även han en god hund med prima kroppsbyggnad, god längd och vackert huvud. På 3:dje platsen kom så n:o 26 "Almund Agathesfreud". Denna hund saknar icke adel och kan som avelshund kanske vara nyttig här i landet på grund av sin förnäma härstamning, hans muskulatur är något mjuk, haslederna äro klena och sakna den riktiga vinklingen, huvudet är vackert och svanshållningen synnerligen bra. Den 4:de platsen belades av n:o 31 "Jack", till färgen ljusgul, vilken jag

just icke vill rekommendera, men hunden hade sina förtjänster framför de andra, så t. ex. prima exteriör o. vackert huvud.

Bland tikarna hade jag gärna placerat n:o 36 "Linnie" som n:o 1, hon var den ädlaste och i typ den bästa, men hon var ännu ganska valpaktig och outvecklad, varför första priset gick till n:o 60 "Ulva" medan den förra blev tvåa. "Ulva" var litet för fet och verkade därför ej så ädel, men hon hade många fördelar, bl. a. vacker färg och gott hårlag, är bra hopkommen samt har vackert huvud och framför allt prima gångverk. Trea blev herr Hallgrens "Varga II av Espemoen", en tik med synnerligen vacker silvergrå färg, av ädel typ och lagom storlek, men däremot är muskulaturen resp. benbyggnaden väl klen, B. O. "Änggårdens Sapho" är en bra tik med djupt bröst,

vackert huvud, bra svanshållning.

Ungdomsklassen var mycket ojämn och en hel del hundar voro av dålig typ, jag nämner här de bästa: n:o 3 "Teddy", en svart men trevlig hund med vackert huvud, fick 1:sta pris i ungd., segr.- och öppen klass, n:o 5 "Teddy II" och n:o 7 "Ajax" båda ett svagt 1:sta pris, den förre är en väl byggd hund med något brett huvud, den senare har vacker färg men dålig svanshållning, däremot mycket väl ställda öron. Var sitt första pris fick vidare n:o 106

Tysk Grand-Champion Asta v. d. Kalenwerde. född 4. 12. 1920. P. H.

“*Tarstad Luck*” en stor och vacker hund av bra typ, n:o 107 “*Änggårdens Disa*”, vackert huvud, bra kropp endast något svag, samt n:o 108 “*Tösen*” något nervös och klen men av ädel typ.

I begränsad och öppen klass hundar vill jag nämna följande: n:o 13 “*Kärrgårdens Stej*” presenterade sig i prima kondition, en för övrigt kraftig hund med något högt ansatt svans, n:o 16 “*Tipp*” var en bra bekantskap, en av de bästa Klas-sönerna, bra storlek och brukstyp, vackert huvud, utmärkt i färg, en prima hund med välförtjänt 1:sta pris, även n:o 19 “*Fley*” var en vacker hund, visserligen i största laget, god muskulatur, bra svans, kanske något stel bak, 1:sta pris, n:o 24 “*Vallo*” är något liten, men av god typ, 1:sta pris, ännu en Klas-son n:o 29 “*Toll*” fick ett första pris i öppen klass, bra brukstyp, ädelt huvud men något brett, till sist även n:o 31 “*Jack*” första pris, förut beskriven.

Bland tikarna vill jag framhålla: n:o 35 “*Kiki*” en liten trevlig schäfer, vaken och intelligent, 1:sta pris ungd. klass, detsamma kan sägas om n:o 40 “*Stella*” en modern typ, samt n:o 43 “*Tessie*” vilken visade prima exteriör och typ, n:o 41 “*Ziwa*” är ännu klen i bröstet men visar god typ, n:o 45 “*Nelly*” är däremot mera färdig och har dessutom ett vackert schäferhuvud. Bra var även n:o 53 “*Bessie av Schäferhem*” som hade en god ställning och svanshållning, utmärkt färg, n:o 54 “*Lais*” var väl fet men hade sina fördelar i vackert huvud och exteriör, n:o 61 “*Vivi*” är väl liten och söt, men är bra hopkommen och har en vacker svanshållning.

Rottweiler representerades av n:o 101 “*Prinsessan*” en mycket vacker tik av lagom storlek, med undantag av de något stora öronen är hon en förstklassig representant

av rasen och fick därför 1:sta pris i öppen och 2:dra pris i segr. klass.

Stockholmsutställningen bjöd på större konkurrens, ehuru icke så många anmälningar som i Göteborg, och börjar jag även här mina anteckningar med segrare klasserna.

A. H u n d a r. Utan tvekan gav jag 1:sta pris till n:o 68 “*Poye från Ottodahl*” ehuru jag ogärna ger en så pass ung hund denna utmärkelse, men han är en stjärna och besticker icke endast genom den utmärkta kondition han framfördes i utan också genom en harmonisk kroppsbyggnad. Hans huvud var charmant och hans ögon glimrade av intelligens, kroppen hade den riktiga längden vilket hos schäferhunden är av vikt, svansen kunde vara något kortare och bakbenen mera raka. Tvåa blev “*Ajax*”, katalog-n:o 73, segraren vid S. S. H. K:s utställning. Även han en prima hund med en förtjusande färg, det för övrigt vackra huvudet önskade jag något smalare mellan öronen samt kinderna ej så tjocka, god muskulatur och gångverk utmärka vidare denna hund, njurpartiet kunde vara kraftigare däremot. N:o 3 blev segraren från S. K. K:s utställning “*Cowalls Warjo*”. Det hade varit intressant att få läsa den tyska prisdomarens åsikter om denna hund, men tyvärr har han icke låtit höra av sig. För mig verkade hunden ej i bästa kondition, finner honom väl stor och till sin storlek för korttryggig, varigenom hunden förlorar i typ, frampartiet är vackert hos denna hund likaså hans huvud. På 4:de platsen kom så “*Lord E. Back från Ottodahl*” en äldre bror till segraren “*Poye*”. Jag kunde lika gärna placerat denna hund framför “*Varjo*”, ty han är prima och liknar mycket sin bror, är dock icke så ädel i sin helhet. Det är en kraftig hund av bra typ endast något stel bak.

B. T i k a r. 1.,sta pris fick här n:o 97 “*Lizzie*” och i mina anteckningar om denna tik står “så skall en schäfer se ut”. Även hon framfördes i utmärkt kondition samt är ett i allo högädel djur, prima exteriör, bra bröst, charmant huvud. På andra platsen kom n:o 98 “*Molly från Herdehundens Kennel*”, en något högre men ädel tik, med långt, vackert huvud, kanske visade hon sig något nervös, n:o 3 blev “*Champion Santa-Nella*”, denna tik förvånade mig något, ty hon har förut tagit som jag tror, tvänne första pris i segr. klass, men blev här trea. Hon har bra gångverk och ett djupt bröst samt ett vackert huvud, men jag saknade hos henne den ädelhet som utmärker t. ex. “*Lizzie*” och dessutom är hon för kort i kroppen, märkvärdigt vad schäferhundbildens förlorar därigenom. “*Mona Lisa från Ottodahl*” måste jag ställa på 4:de plats men är därför icke sämre, hon har den riktiga kroppslängden i förhållande till sin storlek, kraftig, ädel, ett prima djur.

Bland hundarna i ungdoms- och öppen klass vill jag vidare nämna: n:o 71 “*Tell av Gläntan*” en ganska vacker hund av riktig längd, bra färg och god benställning, n:o 72 “*Roy av Gläntan*” något bredare huvud än den förre samt ännu outvecklad, bra bröst och vacker svanshållning, n:o 75 “*Goeben från Ottodahl*” är en kraftig hund och bra brukstyp, något brett huvud samt icke så ädel som brodern Poye, n:o 136 efteranmäld är ganska bra, det vackra huvudet är något kort, frampartiet hos hunden är det bästa, även n:o 88 “*Baldo av Götaholm*” är en bra brukstyp, står bra på benen, svanshållningen kunde vara bättre, följa så ännu tvänne första pristagare i öppen klass näm-

ligen n:o 92 “*Billo från Ottodahl*” en ädel och kraftig hund, prima typ med kraftigt kors och bra svanshållning, n:o 93 “*Dempsey av Espemoen*” är tyvärr något för stor men en ädel och vacker hund för övrigt och till tikar vilka sakna ädelhet kan denna hund vara mycket bra, ifall de icke äro för stora.

Även bland tikarna i ungd.- och öppen klass voro många vackra djur, vilka jag här vill nämna, så t. ex. n:o 76 “*Jessi*” och n:o 77 “*Mira*” den förra är liten men kraftig, med bra fötter och vacker svans, den senare är något större och har för övrigt en vacker kropp, hennes huvud är något kort. N:o 81 “*Linbos Wurga*” är av bra typ med lång vacker kropp, men visar sig något rädd, system n:o 83 “*Linbos Razzi*” är av samma typ. N:o 100 “*Dolly*” är en mycket ädel tik, av bra typ och med ett vackert huvud, detsamma kan jag säga om n:o 102 “*Lo-Lo-May*”, men presenterar hon sig i sämre kondition, hade nyligen valpat. Kommer så åter en Kennel Ottodahl uppfödning nämligen n:o 105 “*Königin från Ottodahl*” vacker tik med lång kropp och bra svanshållning, något svagbröstad samt en idé för bred mellan öronen, även “*Sassa av Barrsäter*” n:o 111 är en vacker tik men väl liten samt något bred mellan de något för korta öronen.

I brukshundsklassen ställde jag n:o 88 före n:o 75 och äro dessa hudar förut närmare beskrivna.

Och så till sist ett hjärtligt tack till herrar ringsekreterare för ett gott arbete.

Ingeniör W. Zirkenbach.
Gusum.

NÅGRA ORD OM FÖRSTA HJÄLPEN VID OLYCKSFALL

av Veterinär MARTIN CRONSTRAND

* * *

Skador och olyckshändelser av varjehanda slag höra så gott som till ordningen för dagen, i synnerhet för de hundar, vars rörelsefrihet icke är begränsad genom några meter långt koppel.

Men icke blott i städerna, där bilarne utgöra den vanligaste anledningen till olyckor, utan även ute i skog och mark gives det rikliga tillfällena till att vårt djur kan bli utsatt för en skada, som kan bli ödesdiger nog. Om det är av vikt, att vid sjukdom sörja för att lidandet blir avhjälpt, så är det många gånger av dubbel vikt, att vid ett olycksfall kunna ingripa innan det blir för sent. Det gäller i dylika fall för djurägaren själv att handla och att handla raskt, ty uppskov kan kosta livet.

Med det begränsade utrymme som här står mig till buds, skall jag i allra största korthet giva några anvisningar om, vad man därvid har att iakttaga.

En av de vanligast förekommande olyckorna är, att hunden skadar sig på något skarpt föremål, en spetsig sten, en sönderslagen flaska eller dylikt. Vanligen uppträda dessa sår i trampdynorna, eller i huden däremellan. Såret kan vara långt och gapande eller ett djupt sticksår, men är oftast förbundet med ymnig blödning.

Det gäller därför att fortast möjligt se till, att blödningen stannar.

Att upptäcka varifrån blödningen kommer, kan vara svårt nog, då hela foten oftast är bemängd med blod, jord och dylikt.

Sök därför först att hämma blodtillförseln till hela benet genom att knyta om en näsduk, en binda eller i värsta fall ett snöre mitt på benet så hårt, att blödningen avstannar. Rengör foten, alltid går det väl att komma över så mycket vatten, att foten kan

tvättas och såret därigenom upptäckas. Har skadan träffat mellan eller på trampdynorna, söker man att genom en sönderriven näsduk, litet bomull eller dylikt, trycka sår-ränderna samman, och sedan genom ett — om också primitivt — förband runt foten alljämt få sårkanterna så kraftigt sammantryckta som möjligt. Genom att blodet dessutom snart nog levrar sig i såret, bidrager även detta till, att blödningen stannar. Men glöm ej att sedan ta bort den näsduk eller binda, som lades kring benet för att upptäcka såret, ty annars kunna farliga komplikationer uppstå! Så fort sig göra låter, söker man få djuret under sakkunnig vård, och om så behöves få såret hopsytt. Därmed bör man aldrig vänta några dagar för att se, hur det artar sig, ty då är det vanligen för sent, och en längre läkningstid blir endast följderna härav. Även vid andra sår uppkomna genom bett eller slag, kan man i huvudsak förfara på liknande sätt, men endast i undantagsfall bör man vid ett nyss uppkommet sår begagna sig av blodstillande medel, sårpulver och dylikt, ty därigenom blir såret bara förorenat, och sår-läkningen förlängsammas.

Min hund har blivit överkörd av en bil. Ett ben är brutet! Uppehåll ej tiden med diskussion med chauffören, om vem som är skuld till olyckan, han eller hunden. Sök få hunden så varsamt som möjligt i bilen och försvinn från olycksplatsen. Folkmassans deltagande eller nyfikenhet hjälper mig föga.

Är avståndet till mitt hem eller till sjukhus långt eller är det omöjligt att genast få sakkunnig vård, är det lämpligt att anlägga ett förband för att så mycket som möjligt minska rörelsen i brottet. Kring brottet lägges ett lager med bomull, och i

detta lägges runt benet ett antal för ändamålet lämpliga trästickor, blyertspennor eller dylikt, ytterligare ett lager med vadd och binda härom. Skulle svullnad uppstå kring brottstället kan detta förband genomdränkas med kallt (bly)-vatten, för att så mycket som möjligt begränsa inflammationer. Så snart ske kan måste emellertid gipsförband anläggas, men anlita därtill alltid sakkunnig hjälp.

Även ormbett äro under sommaren icke så sällsynta. Bitstället är vanligen i något av benen. Här gäller framför allt att handla med största möjliga skyndsamhet ty fara för livet kan föreligga, även om många ormbett på hundar icke förete det stormande förlopp, man skulle förmoda. Har bettet skett på ett ben, lägger man ovan bitstället en binda eller en näsduk, kraftigt åtdragen, så att giftet hindras att sprida sig uppåt. Såret kan vara svårt nog att upptäcka, men med hjälp av den ömmande ansvallning, som snart uppstår, plägar det lyckas.

Till behandlingen synes mig utspädd amoniak vara lättast att fortast möjligt anskaffa. Sök om möjligt att få, om också blott några få droppar, att suga sig ned i såret, samt lägg ett förband, genomdränkt med samma lösning runt bitstället. Skulle hunden trots detta visa matthet, oro och ansträngd andning, giv honom några matskedar sprit (conjac brukar ju vid utfärder icke så sällan utgöra ett viktigt attribut) gärna tillsatt med några droppar amoniak.

Då hjärtverksamheten bör skonas så mycket som möjligt, är det lämpligt att fortast få honom transporterad dit vidare behandling kan företagas.

Det händer ofta i min praktik att jag får hundar till behandling, vilka enligt djurägarens meddelande "fått något i sig". Detta "något" kan vara en provkarta på allt möjligt, som för ett hundöga kan synas intressant och eftersträvansvärt. Att mycket utav detta är mindre lämpligt även för en hundmage

säger sig självt, men icke förty finnes det mången som, ehuru medveten om sitt djurs benägenhet att förtära allt upptänkligt, i hög grad bagatelliserar detta, och anser det höra samman med hundens natur.

Utan att direkt ingå i diskussion härom, är det säkerligen mer än en hundägare, som har bitter erfarenhet av, att detta "något", som hunden fått i sig, åsamkat djuret bra mycket större obehag än vad ägaren någonsin kunnat tänka sig. Vanligen är det unghunden, som i detta fall gör sin ägare största bekymmer. Äger jag således visshet om, att mitt djur svalt eller förtärt något föremål eller föda, vilket antingen genom sin storlek eller form är av den beskaffenheten, att det icke utan våda kan passera genom tarmkanalen, eller genom beröring av mag- och tarmsaften kan inverka inflammerande på matsmältningsorganen, bör jag givetvis icke slå mig till ro med tanke på, att mitt djur äger en strutsmage med förmåga att klara av det hela utan hjälp. Ty ingenting kan vara vanskligare.

Sök därför fortast möjligt att befria djuret från vad det snackat i sig. Har endast kort tid förflutit sedan djuret svalde föremålet, lämpar sig bäst ett kräkmedel. Härtill kan jag tryggt rekommendera några matskedar stark koksaltlösning eller en tesked senapspulver i vatten, vilka medel inom kort tid medför önskad effekt.

Har emellertid så lång tid förflutit, att det otjänliga föremålet kan misstänkas redan passerat in i tarmkanalen, bör jag genom ett kraftigt laxerande medel påskynda dess avlägsnande ur kroppen. Härtill passar ricinolja mycket bra, icke minst därför, att det vanligen utgör husapotekets enda läkemenel och således nästan alltid finnes tillgängligt.

Att vid dylika tillfällen ge djuren stora doser conjac såsom brukligt är, är emellertid ej alltid att rekommendera.

☉ ☉ ☉

Ä R D U H U N D V Ä N ?

* * *

Ä r du hundvän bör du ej tveka att skaffa dig en hund och välj då en av våra godkända skyddshundsraser, ty i den kommer du helt säkert att finna en god vän och osviklig kamrat, såvida du handhar honom rätt.

Låt ej dina vänner och bekanta, icke-hundälskare, inverka på dig genom att föreställa dig alla de förmenta tråkigheter och besvär du lägger på dig genom att adoptera en fyrbent vän, ty de känna ej som du och veta ej av till vilken nytta, glädje, förströelse och vilket sällskap en hund är för sin ägare, och vilken god väktare han är för hus och hem.

Du bör skaffa dig hunden i hans tidigaste skede av valpåret, så du blir fullt förtrogen med hans lynne och kynne från hans utvecklings begynnelse, ty då har du lättare att förstå, hur du skall leda hans stapplande steg i livet för att få fram det bästa hos honom. Men far varligt och försiktigt fram med honom och fråga dina erfarna bekanta till råds i avseende på hans vård, så att du ej missleder honom och fördärvar hans goda anlag och gör honom till en svag stackare och en ointresserad och opålitlig vän.

När din hund kommit till den ålder att hans dressyr skall börja, och naturligtvis skall du dressera honom, då begynner för dig ett synnerligen intressant arbete. Låt dig dock ej förledas att börja dressyren för tidigt, då arbetet merendels blir lidande därpå, och hunden hämmas i sin utveckling och blir skygg och rädd, ej heller får du forcera arbetet för mycket, då detta tröttar hunden och gör honom slö och likgiltig, utan sök i stället lägga dressyren så att hunden ej märker att tvånget ligger bakom. Sök tränga in i dressyrkonstens labyrinter genom undervisning av prövade och utbildade dressörer,

40

som Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden gärna anvisar dig, och genom Konr. Most's utmärkta lärobok.

Jag lämnar dig nu och din hund i ovan nämnda goda händer och återkommer först, när du står nöjd och belåten med din färdigdresserade vän vid sidan. Du har då helt säkert till fullo uppskattat detta intressanta arbete, som ligger bakom och kommit i den rätta kontakten med din hund, lärt dig värdera hans klokhet och läraktighet, fått, verklig inblick i hans sinnelag och inre liv med andra ord, du har lärt dig förstå din stumma vän och lärt dig hålla av honom som han förtjänar, och kanske du till och med sätter honom högre än många av dina mänskliga s. k. vänner.

Dressyren har även givit dig en god lektion i psykologi, ävenså i den svåra behärskningskonsten, ty behärskning är a och o i dressyren, förutan den kommer du ej långt som dressör och vinner aldrig din hunds förtroende. Glöm sedan ej att det fordras träning, träning och återigen träning för att uppehålla hundens prestige, ty han liksom du kan glömma, vad han en gång lärt och kunnat. Och träningsstunderna bör för dig bli av enbart angenäm beskaffenhet och ett välbehövt avbrott i ditt dagliga slit och släp, ty som varande hundvän, antar jag du också är naturvän, och som naturvän tycker du helt säkert om att ströva omkring i skog och mark, och kan du då bättre sällskap få än din hund. Nej, det kan du näppeligen ej, ty han lägger hela sin tillgivenhet, tillit och vänskap för dina fötter och kan många gånger vara dig till stor hjälp och nytta, då din kraft och iakttagelseförmåga och till och med ditt förstånd ej räcka till.

Jag skall för dig berätta en liten händelse om mig och min schäfer, vilken händelse ju visserligen är av ringa omfång, men som dock visar hundens klokhet och fattningsförmåga i ganska hög grad. Först är dock att märka, att hunden, om vilken denna episod handlar, ej genomgått någon dressyr i den riktningen, som kan lämna stöd för detta hans handlingsätt. Utanför den villa jag bebör på Lidingön ligga stora skogsmarker med ganska tät skog. Det var stax efter min utflyttning dit förliden höst, så att jag ännu ej hade hunnit förskaffa mig någon vidare lokalkännedom i trakten. Jag hade varit ute sent en mörk kväll på promenad med mina hundar och förirrat mig rätt långt bort på någon av de vägar varpå Lidingön är så rik. Trots mörkret beslöt jag mig likväl för att söka mig hem på en genväg genom skogen, med det resultat att jag alldeles tappade bort rätta riktningen. Jag hade planlöst traskat fram och tillbaka en god stund, då jag kom att tänka på min äldsta schäfer, om han möjligen ej skulle kunna rädda situationen. Sagt och gjort, hunden i koppel, en smekning och några trollord i hans öra, och till min glädje och tydligen även till hans, att döma av hans ivriga svansviftningar hade han rätt uppfattat min kritiska belägenhet, ty stadigt och varsamt, för att jag skulle hinna med, knogar han framör mig över stock och sten, genom busksnår och ljungris till en liten gångstig och vidare efter denna, och på cirka 15 min. stå vi båda välbehållna framför hemmet.

Otaliga äro de tilldragelser vari hunden under tidernas lopp spelat huvudrollen, och varje hundägare, du frågar, kan helt visst framdraga fall, då hans hund utfört ett eller annat dåd av större eller mindre proportioner.

Om du så till sist stannar ett ögonblick vid de större uppgifter, som pålagts vår vän, så måste du häpna över alla de fakta, som tala för hundens utomordentliga egenskaper.

Jag syftar nu närmast på hundens lyckliga användande i det gångna världskriget som sjukvårds- och rapporthund, samt det bistånd han lyckats lämna i såväl polisens som den enskildes tjänst.

För dessa spörsmål antar jag du dock ej står främmande, varför några detaljskildringar häruti ej falla inom ramen för denna framställning.

Även från ren sportlig synpunkt sett, kan du genom dressyr och träning få dina krav tillfredsställda i högre mått än genom mången annan sportgren, och då denna sport dessutom länder dig och övriga mänskligheten till enbart nytta, bör den helt och hållet kunna fånga ditt intresse.

Föreningen Svenska skydds- och Sjukvårdshunden har gjort till sin uppgift att organisera de för skyddshudssaken intresserade och söka skapa fram ett gott hundmaterial och utbilda detta, utbilda goda dressörer och bringa till allmänhetens kännedom till vilken oerhörd nytta hunden kan danas. Sålunda enbart ett ideellt syftemål.

Jag förmodar, att du ej ett ögonblick tvekar att stödja ett dylikt företag och draga ditt strå till stacken genom att bli en intresserad medlem i denna sammanslutning och även söka vinna din bekantskapskrets för föreningens strävanden.

Ivar Berg.

LÄRARINNAN talar om det syndiga i att människorna plåga djuren och berättar rysliga exempel på sådant, bl. a. hur en del hjärtlösa människor stubba av svansen på små hundvalpar. Lärarinnan erinrar barnen om att Gud strängt förbjudit djurplågeri och frågar en liten flicka, om hon minns något bibelord, som ansluter sig till vad lärarinnan framhållit. Ja, fröken: "Vad Gud har sammanfogat, skall människan icke åtskilja".

☉ ☉ ☉

41

Ä R D U H U N D V Ä N ?

* * *

Ä r du hundvän bör du ej tveka att skaffa dig en hund och välj då en av våra godkända skyddshundsraser, ty i den kommer du helt säkert att finna en god vän och osviklig kamrat, såvida du handhar honom rätt.

Låt ej dina vänner och bekanta, icke-hundälskare, inverka på dig genom att föreställa dig alla de förmenta tråkigheter och besvär du lägger på dig genom att adoptera en fyrbent vän, ty de känna ej som du och veta ej av till vilken nytta, glädje, förströelse och vilket sällskap en hund är för sin ägare, och vilken god väktare han är för hus och hem.

Du bör skaffa dig hunden i hans tidigaste skede av valpåret, så du blir fullt förtrogen med hans lynne och kynne från hans utvecklings begynnelse, ty då har du lättare att förstå, hur du skall leda hans stapplande steg i livet för att få fram det bästa hos honom. Men far varligt och försiktigt fram med honom och fråga dina erfarna bekanta till råds i avseende på hans vård, så att du ej missleder honom och fördärvar hans goda anlag och gör honom till en svag stackare och en ointresserad och opålitlig vän.

När din hund kommit till den ålder att hans dressyr skall börja, och naturligtvis skall du dressera honom, då begynner för dig ett synnerligen intressant arbete. Låt dig dock ej förledas att börja dressyren för tidigt, då arbetet merendels blir lidande därpå, och hunden hämmas i sin utveckling och blir skygg och rädd, ej heller får du forcera arbetet för mycket, då detta tröttar hunden och gör honom slö och likgiltig, utan sök i stället lägga dressyren så att hunden ej märker att tvånget ligger bakom. Sök tränga in i dressyrkonstens labyrinter genom undervisning av prövade och utbildade dressörer,

som Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden gärna anvisar dig, och genom Konr. Most's utmärkta lärobok.

Jag lämnar dig nu och din hund i ovan nämnda goda händer och återkommer först, när du står nöjd och belåten med din färdigdresserade vän vid sidan. Du har då helt säkert till fullo uppskattat detta intressanta arbete, som ligger bakom och kommit i den rätta kontakten med din hund, lärt dig värdera hans klokhet och läraktighet, fått, verklig inblick i hans sinnelag och inre liv med andra ord, du har lärt dig förstå din stumma vän och lärt dig hålla av honom som han förtjänar, och kanske du till och med sätter honom högre än många av dina mänskliga s. k. vänner.

Dressyren har även givit dig en god lektion i psykologi, ävenså i den svåra behärskningskonsten, ty behärskning är a och o i dressyren, förutan den kommer du ej långt som dressör och vinner aldrig din hunds förtroende. Glöm sedan ej att det fordras träning, träning och återigen träning för att uppehålla hundens prestige, ty han liksom du kan glömma, vad han en gång lärt och kunnat. Och träningsstunderna bör för dig bli av enbart angenäm beskaffenhet och ett välbehövt avbrott i ditt dagliga slit och släp, ty som varande hundvän, antar jag du också är naturvän, och som naturvän tycker du helt säkert om att ströva omkring i skog och mark, och kan du då bättre sällskap få än din hund. Nej, det kan du näppeligen ej, ty han lägger hela sin tillgivenhet, tillit och vänskap för dina fötter och kan många gånger vara dig till stor hjälp och nytta, då din kraft och iakttagelseförmåga och till och med ditt förstånd ej räcka till.

Jag skall för dig berätta en liten händelse om mig och min schäfer, vilken händelse ju visserligen är av ringa omfång, men som dock visar hundens klokhet och fattningsförmåga i ganska hög grad. Först är dock att märka, att hunden, om vilken denna episod handlar, ej genomgått någon dressyr i den riktningen, som kan lämna stöd för detta hans handlingssätt. Utanför den villa jag bebör på Lidingön ligga stora skogsmarker med ganska tät skog. Det var stax efter min utflyttning dit förliden höst, så att jag ännu ej hade hunnit förskaffa mig någon vidare lokalkännedom i trakten. Jag hade varit ute sent en mörk kväll på promenad med mina hundar och förrrat mig rätt långt bort på någon av de vägar varpå Lidingön är så rik. Trots mörkret beslöt jag mig likväl för att söka mig hem på en genväg genom skogen, med det resultat att jag alldeles tappade bort rätta riktningen. Jag hade planlöst traskat fram och tillbaka en god stund, då jag kom att tänka på min äldsta schäfer, om han möjligen ej skulle kunna rädda situationen. Sagt och gjort, hunden i koppel, en smekning och några trollord i hans öra, och till min glädje och tydligen även till hans, att döma av hans ivriga svansviftningar hade han rätt uppfattat min kritiska belägenhet, ty stadigt och varsamt, för att jag skulle hinna med, knogar han framör mig över stock och sten, genom busksnår och ljungris till en liten gångstig och vidare efter denna, och på cirka 15 min. stå vi båda välbehållna framför hemmet.

Otaliga äro de tilldragelser vari hunden under tidernas lopp spelat huvudrollen, och varje hundägare, du frågar, kan helt visst framdraga fall, då hans hund utfört ett eller annat dåd av större eller mindre proportioner.

Om du så till sist stannar ett ögonblick vid de större uppgifter, som pålagts vår vän, så måste du häpna över alla de fakta, som tala för hundens utomordentliga egenskaper.

Jag syftar nu närmast på hundens lyckliga användande i det gångna världskriget som sjukvårds- och rapporthund, samt det bistånd han lyckats lämna i såväl polisens som den enskildes tjänst.

För dessa spörsmål antar jag du dock ej står främmande, varför några detaljskildringar häruti ej falla inom ramen för denna framställning.

Även från ren sportlig synpunkt sett, kan du genom dressyr och träning få dina krav tillfredsställda i högre mått än genom mången annan sportgren, och då denna sport dessutom länder dig och övriga mänskligheten till enbart nytta, bör den helt och hållet kunna fånga ditt intresse.

Föreningen Svenska skydds- och Sjukvårdshunden har gjort till sin uppgift att organisera de för skyddshudssaken intresserade och söka skapa fram ett gott hundmaterial och utbilda detta, utbilda goda dressörer och bringa till allmänhetens kännedom till vilken oerhörd nytta hunden kan danas. Sålunda enbart ett ideellt syftemål.

Jag förmodar, att du ej ett ögonblick tvekar att stödja ett dylikt företag och draga ditt strå till stacken genom att bli en intresserad medlem i denna sammanslutning och även söka vinna din bekantskapskrets för föreningens strävanden.

Ivar Berg.

LÄRARINNAN talar om det syndiga i att människorna plåga djuren och berättar rysliga exempel på sådant, bl. a. hur en del hjärtlösa människor stubba av svansen på små hundvalpar. Lärarinnan erinrar barnen om att Gud strängt förbjudit djurplågeri och frågar en liten flicka, om hon minns något bibelord, som ansluter sig till vad lärarinnan framhållit. Ja, fröken: "Vad Gud har sammanfogat, skall människan icke åtskilja".

☉ ☉ ☉

DRESSYRKURSENS ANDRA TRÄNINGSTÄVLING

Dressyrkursens andra träningstävling ägde rum söndagen den 11 mars å Hammarby gårds ägor. Till denna tävling hade summa 13 st. förare mött upp med sina hundar. Som domare fungerade herrar Axel Nilsson och H. Görander samt undertecknad.

Deltagarna uti tävlingen skulle samlas kl. 9,30 f. m. Då emellertid undertecknad infann sig å bestämd plats vid utsatt klockslag, fann jag till min förvåning endast tvenne deltagare. Jag tänkte, "att döma av deltagareantalet så synes intresset för denna tävling icke vara särdeles stor". Jag upplystes dock genast av de tvenne utposterade deltagarna, att de tävlande redan begivit sig till tävlingsplatsen. Det var sannerligen den första hundtävling, jag bevistat, där de tävlande infunnit sig före utsatt tid. Berömvärd punktighet, som man endast önskar skulle återkomma litet oftare vid våra tävlingar.

Vid företagen lottdragning erhöles hundarna följande tävlingsnummer:

- No 1. Tarzan, airedaleterrier, förare Fröken S. Ahlgren.
- " 2. Edmar, schäfer, förare Herr J. Hellgren.
- " 3. Jack, schäfer, förare Herr H. Leijeri.
- " 4. Lord, " " Fröken I. Andersson.
- " 5. Wächter, rottweiler, förare Herr P. N. Norén.
- " 6. Buster, schäfer, förare Herr O. Svensson.
- " 7. King, dobermannpinscher, förare Fröken W. Biehl.
- " 8. Jerry, schäfer, förare Fru E. Böker.
- " 9. Lady, " " Herr G. Winberg.
- " 10. Gaia, airedaleterrier, förare Fru E. Allberg.
- " 11. Troika, schäfer, förare Herr G. Edlund.
- " 12. Mary, rottweiler, förare Herr O. Aronsson.
- " 13. Letta, schäfer, förare Herr J. A. Sund,

och så kunde då tävlingen taga sin början strax efter kl. 10.

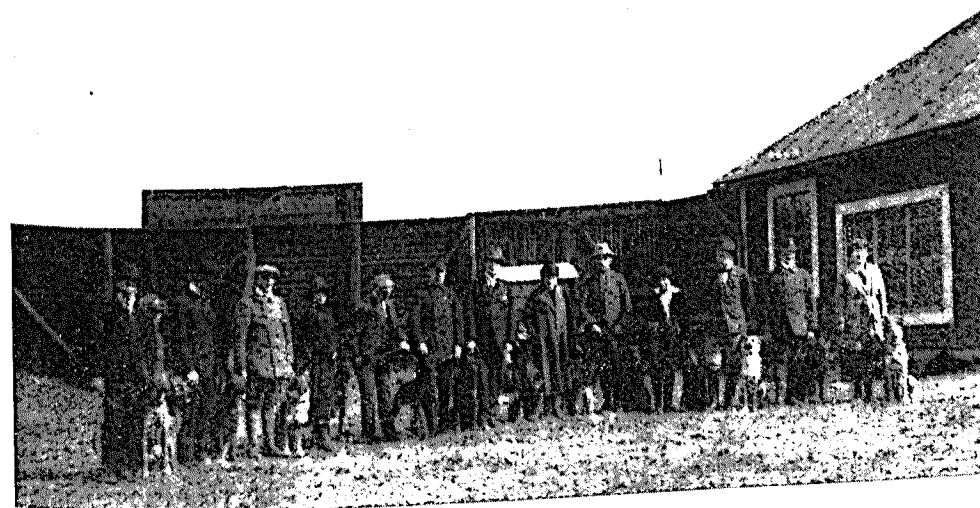
Alla hundarna tycktes hava i förhållande till den korta övningstiden rätt så goda kunskaper i spårning och särskilt fyra hundar uppvisade ett arbete, varöver man endast kan ha de bästa lovord. Jag åsyftar härvid n:o 2 Edmar, n:o 10 Gaia, n:o 11 Troika samt n:o 12 Mary. Dessa hundar gingo fullt självständigt sina spår, och deras respektive förare behövde ej såsom de flesta av de andra förarna pulsa i väg med hundarna i den meterdjupa snön samt följa dem ett mer eller mindre gott stycke på väg. Edmar, Mary och Troika gingo korrekt efter endast ett påsläpp ut sina spår och kommo tillbaka med sina resp. apport, under det att Gaia fick sättas två gånger på spåret. Hennes arbete var emellertid därför icke sämre, ty tiken visade i sanning ett för en nybörjare utomordentligt stort intresse för spårning. Förutom dessa hundar visade samtliga övriga att de hade en god uppfattning om vad det verkligen gällde att göra. De kommo också så gott som samtliga med sina apport, varvid dock deras resp. förare varit dem mer eller mindre, skall jag skriva "mest mer" behjälpliga vid apporternas uppspårande.

Appeldressyren hos hundarna gav i jämförelse med det synnerligen goda spårningsarbetet icke samma goda totalintryck. Här skulle man kunna säga, att det brast litet mera allmänt. Jag skulle därför vilja särskilt tillråda mera appelövningar med hundarna på lediga stunder. Man får lov att betänka, att det är många moment, som skola inövas under dressyrkursens begränsade timmar. Sedan varje förare fått kännedom om tillvägagångssättet vid appeldressyren, bör han därför, då tillfälle gives, gno på med appeldressyren. Beträffande spårning och mans-

dressyr, framför allt beträffande sistnämnda, kräves större apparat.

Det vore emellertid orätt att beträffande appeldressyren döma alla hundarna över en kam. Det fanns tvärtom ett par hundar, som i appeldressyren och särskilt i vissa moment av densamma visade ett arbete, som skulle jag vilja säga mäta sig med det bästa, jag sett vid våra stora tävlingar. Jag tänker därvid i första hand på n:r 6 Buster. Den

serligen var planket, på grund av att det var något nedisat, rätt så halt, men i gengäld var höjden låg. Här i hoppen brast det kanske mest. Men det låter sig lätt avhjälpas. Låt hundarna hoppa ofta, men över låga hinder. Försök att få hundarna att med glädje utföra sitt arbete. Det kommer man aldrig att kunna få hos en hund beträffande hopp, om man redan från början försöker tvinga honom över höjder, som avskräcka.

1923 års från F. S. S. S. H. diplomerade hundförare.

hunden synes mig hava utomordentliga anlag, och det var ej utan att jag tänkte, då jag såg hans arbete: "ille faciet", det är i detta fall uttytt: "du skall från Göteborg och åt Stockholm återerövra det mellan Skyddshundsklubbens i Göteborg och F. S. S. S. H:s medlemmar uppsatta ståtliga vandringspriset i skyddshundsklass." I appeldressyren fäste jag mig vidare vid n:r 11 Troika, 12 Mary, 13 Letta och 2 Edmar i nu nämnd ordning.

Innan jag lämnar appeldressyren vill jag slutligen nämna några ord om hoppen. Vis-

Följ herr Bergströms goda anvisningar och hav så tålmod, tålmod och åter tålmod.

Återstår så programmets sista del bevakningen och "matningen". I stort sett skötte sig hundarna vid bevakningen riktigt bra. De flesta visade en skärpa, som bådär gott för deras vidare utbildning. En hel del av hundarna fruktade icke alls piskan utan ilksusade kring öronen på dem. Bästa bevakningsarbetet syntes undertecknad presterades av Troika, Buster, Mary och Lady.

Följande hundar visade sig särskilt svaga i sin bevakning och av skärpa visades föga: Tarzan, Gaia, Wächter och Jerry.

“Wächter“, son av Gyllis-Wakta, skäms du ej, rädd som du är för blott en lyftad piska? Säg du ej din moders skamsna blick, då du fåfängt slet i ditt koppel vid dina försök att rymma fältet? För din ungdoms skull må det dig, Wächter, för denna gång vara förlåtet!

Om “matningen“ eller rättare benämning “vägran att taga föda“ är icke mycket att säga. Några av hundarna sågo reserverade ut, då de erbjödos avsmaka det medhavda rostbiffstycket, andra ryggade tillbaka och slutligen funnos ju de, som läto sig maten väl smaka. Bevakning är ett svårt moment att inlära hos hundarna, vägran att taga föda kanske ändock värre. Det gäller att vid detta moments inlärande se till, att hunden icke bibringas den uppfattningen, att då ett köttstycke bjudes honom av främmande person detta är förenat med fara för honom, ty då ryggar han vid bjudningen tillbaka. Vartill detta kan leda, skola vi genast få se. Om hunden nämligen är rädd för den erbjudna födan, så inträffar lätt, att man vid “bevakningen“ endast behöver erbjuda hunden ett köttstycke, för att han genast skall vika tillbaka och låta det honom till bevakning ålagda föremålet tagas. Vid en tävling roade sig också en av domarna med att göra detta, med resultat att varenda hund vek tillbaka, så att han kunde obehindrat taga det bevakade föremålet. Det blev förstås 0 poäng i bevakning till stor föregelse för en hel del förare, vars hundar annars voro mer än nog skarpa, samt ej plägade vika för ens de kraftigaste piskrapp men nu veko vid blotta erbjudandet av ett köttstycke. Ja, så kan det gå. Idealisk “vägran att taga

föda av främmande person“ presterar den hund, som ej viker ur fläcken eller ägnar någon uppmärksamhet åt det erbjudna köttstycket, men väl under morrande visar tänderna åt den som frestar honom. Det är emellertid en stor konst att få hundarna därtill, vartill kommer, att det icke går att inlära hos vilken hund som helst.

Samtliga deltagare i tävlingen hava erhållit tablå över resultatet, varur varje förare kan utläsa sin hunds prestationer i de olika momenten.

Resultat av tävlingen blev:

1:sta pris och 1:sta inteckning			
		i det uppsatta seriepriset,	
		Troika, 244 poäng,	
2:dra „	Mary,	231 „	
3:dje „	Letta,	226 „	
4:de „	Buster	223 „	
5:te „	Lady	222 „	

Den utom tävlan deltagande n:r 2 Edmar erhöll 227 poäng och visade i mångt och mycket ett gott arbete, ehuru man icke kunde undgå märka, att hans nervositet spelade honom flera spratt. Om någon så bör väl emellertid Edmars lugna förare hava utsikt att få bort detta fel. Högsta möjliga poäng antal var 310, enär tävlingen icke omfattade mansdressyr, sakstövning och vattenarbete.

Allt som allt bibragte mig denna tävling det intrycket, att denna kurs hunnit ovanligt långt beträffande dressyren samt att flera av de i kursen deltagande hundarna hava all utsikt att framdeles göra sig bemärkta vid våra stora tävlingar.

Stockholm den 20 mars 1923.

Gösta Wahlstedt.

DRESSYRKURSENS TREDJE TRÄNINGSTÄVLING

* * *

Dressyrkursens tredje träningstävling ägde rum söndagen den 15 april 1923. Domare vid denna tävling var kamrer Axel Nilsson, polisman Alfred Nordström samt under-teknad.

Deltagande hundar voro 10 st. inclusive den som vanligt utom tävlan deltagande Edmar. Hundarna tävlade i följande ordning:

- N:o 1 Letta, schäfer, förare herr J. A. S. Sund.
 „ 2 Jack, „ „ „ H. Leijert.
 „ 3 Wächter, rottweiler, förare herr P. N. Norén.
 „ 4 Lord, schäfer, förare fröken I. Andersson.
 „ 5 Edmar, „ „ „ herr J. Hellgren, (utom tävlan.
 „ 6 Buster, „ „ „ herr O. Svensson.
 „ 7 Mary, rottweiler, förare herr O. Aronsson.
 „ 8 Gaia, airedaleterrier, förare fru E. Ahlberg.
 „ 9 Troika, schäfer, förare herr G. Edlund, samt
 „ 10 King, dobermann, fröken W. Bichl.

Vädret var ruggigt med isande blåst och regnslask. Längre fram på dagen slutade det visserligen att regna, men det var hela tiden riktigt gråkallt. Verkligt intresserade, som de tävlande voro, läto de emellertid icke vädret avskräcka sig.

Vid halv notiden sattes första hund n:o 1 Letta på spåret, och vid fyratiden var tävlingen avslutad. Tävlingen gick sålunda rätt så raskt undan i betraktande av antalet deltagande hundar. Jag skall denna gång i olikhet med min prisdomareberättelse beträffande kursens förra träningstävling i all korthet behandla varje hund för sig, tagande dem i den ordning, de tävlade.

N:o 1 Letta visade sig även denna gång synnerligen jämn som ock, att hon gått framåt sedan förra tävlingen. Hon gick efter första påsläpp frispåret ut och hämtade apporten; gjorde emellertid därvid ett par mindre avvikelser från spåret. Sakstövningen hörde åtminstone icke för dagen till hennes starka sida.

Genom att icke vägra taga föda som ock dålig bevakning gick hon miste om dyrbara poäng på grund utav den höga koffecienten för dessa moment. Under vidare god utbildning synes mig Letta kunna bli en mycket god och framför allt pålitlig brukshund.

N:o 2 Jack styrkte icke vid denna tävling den ofta uttalade uppfattningen, att bland schäfrarna de sämsta utställningshundarna äro de bästa brukshundarna, ity att hans prestationer för dagen voro rätt så svaga. Jack ville sålunda för dagen gå sin egen väg och underlät ej att ljudligt pointera sin från husse i flera fall avvikande mening. Jack har fått för litet träning, det framgick tydligt, vilket ju särskilt vad mansdressyren beträffar såsom nyligen påbörjad för hundarna ju har sina fullt både förklarliga och försvarliga skäl. Det var också i mansdressyren poängförlusten blev störst för Jack, ity att han i samma blott uppnådde en poängsumma av 46 poäng av 340 möjliga. Det var emellertid ett nöje för prisdomarna att kunna konstatera den goda uppfattning Jacks förare hade beträffande de fordringar, man kan ställa på en hund, som icke erhållit mera träning än Jack. Trots Jacks för dagen mindre lyckade resultat rådde hela tiden mellan förare och hund det allra bästa förhållande. Detta bådar gott för Jacks fortsatta dressyr, och en dag kommer säkert han att återgälda sin förare för visad förståelse, ty Jack saknar ingalunda förutsättning att bli en god brukshund. Vad Jack behöver, är således i första hand mycken träning. Till detta ris beträffande Jacks prestationer bör han även hava sitt rättmätiga ros. Hans sakstövning tillhörde en av dagens vackraste prestationer.

N:o 3 Wächters prestationer tillhörde icke de mera lysande, ehuru väl man hade tillfälle lägga märke till, att han icke saknar goda anlag, fast de ännu slumra. Wächter är därtill rätt så ung, och det låg något valpaktigt över de flesta av hans prestationer. Detta är ju dock en sak, som försvinner med tiden. Wächter behöver mycken övning, och särskilt bör hans förare söka få fram skärpa hos honom; anlag saknas ej härtill. Vid “vägran att taga föda“ hade man tillfälle konstatera, att Wächter ägde rottweilerns kända goda aptit.

N:o 4 Lord har gått fram duktigt sedan förra tävlingen. Han gjorde denna gång rätt så bra frispår. Hans stora omsorg om sin matte och förare gör emellertid, att han icke vågar avlägsna sig från henne alltför långt. Lord kräver alldeles särskild omsorg vid dressyren på grund utav hans stora benägenhet för att bita varje person, som av en eller annan anledning händelsevis befinner sig i närheten av hans matte. Det gäller att se upp, så att ej Lord blir verkligt folkilsken, ty han är redan på god väg att bli detta. Lord kräver i första hand mycken appeldressyr, ty det gäller för föraren att hava en hund särskilt av Lords kynne helt i sin hand.

N:o 5 Edmar skulle säkert bli en den förstklassigaste skyddshund, om han ej vore så nervös. Få se om hans förare kan bibringa honom något av sitt

eget stora lugn. Edmars spår var dagens vackraste, vilket också avspeglar sig i prisdomareprotokollet, där han erhöi 48 av 50 möjliga poäng. Bortsett från nervositeten syntes emellertid Edmar för dagen ej vara i kondition, varom ju också hans placering som 5:te hund i prislistan vittnar. En bidragande orsak till det mindre lyckade slutresultatet var säkert också, att Edmars förare ej var fullt frisk utan rätt så dålig stundtals. Det vittnar endast om denne föräres stora intresse, att han trots detta fullföljde tävlingen. Till slut en reflexion. Bör icke Edmar rätteligen höra hemma i spårhundsklassen? Åtminstone torde han prövas i denna, och jag är övertygad om att han där helt säkert kommer att bättre göra sig gällande, ty hans luktsinne tyckes vara av prima beskaffenhet.

N:o 6 Buster tog mig ej ur min i prisdomareberättelsen beträffande förra tävlingen uttalade uppfattning, att han har de allra största förutsättningar att bli en brukshund av första rang. I anslutning härtill är det emellertid av utomordentlig vikt, att hans utbildning bedrivs mycket omsorgsfullt. Hans prestationer voro överlag, bortsett från tvänne moment, nämligen "frispar" och "återkallelse från förföljd figurant" goda, särskilt i betraktande av hans ungdom. Jag kunde icke undvika lägga märke till, att Buster denna gång icke visade samma glädje i sitt arbete som tidigare varit fallet. Likaledes syntes appellen på honom denna gång icke gå upp mot den, som han visade föregående tävling. Sådant kan emellertid bero på tillfälligheter och min uppfattning om Buster står som nämnt att läsa i detta styckes första mening.

N:o 7 Mary var hunden för dagen och visade sig riktigt på styva linan. Det var en släkt och en fart över hennes arbete från början till slut, som var enastående. Om någon rottweiler har utsikt att framdeles kunna göra sig bemärkt på tävlingar, så är det väl Mary. I henne får representanterna för våra andra skyddshundsraser en svår nöt att knäcka, och fråga är väl, huruvida hon icke kommer i stället att "knäcka" dem. Allt som allt är uteslutande gott att säga om det arbete, Mary på denna tävling presterade. Härmed vill jag icke hava sagt, att icke Mary behöver ytterligare övning. Mary skulle dock helt säkert icke blivit den goda hund, hon vid föregående och framför allt denna tävling visade sig vara, om hon ej hade haft en så god dressör och förare. Honom tillkommer i första hand äran av Marys prestationer. Det erbjöds för prisdomaren rikliga tillfällen att bevittna hans förareskicklighet.

N:o 8 Gaia syntes icke vara vid humör. Hennes spårarbete präglades sålunda icke av samma lust och energi som vid föregående tävling. Då man emellertid betänker, att Gaia alltfört var litet halt efter en bogskada så har man ju häri full förklaring. Gaia nådde för dagen lägsta poängsumman, men man får därvid taga i betraktande att samtliga hennes prestationer blevo lidande på grund utav nyssnämnda icke fullt återställda bogskada samt att hon på grund utav densamma icke alls kunde delta i hoppen. Hoppas Gaia vid nästa tävlan skall vara fullt återställd i sin bog, så att hon får tillfälle visa, vad hon verkligen duger till.

N:o 9 Troika visade även denna gång, att hon är en hund, som man kan sätta sin tillit till. Bortsett

från "frispar" och "stövningen efter figurant", där hon misslyckades, voro hennes prestationer i samtliga moment märkbart jämna. Med sina jämna prestationer blir hon en "poängslukande" hund. Såsom av nedanstående tävlingsresultat framgår fick hon dock denna gång nöja sig med 4:de pris. Troikas förare fordrar synbarligen, att hon redan nu skall hava hunnit bli ofelbar i tävlingar. Detta är väl ändock litet för mycket begärt, synes det mig. För dagen arbetade Troika utan någon synbar lust, och det är ej heller att förundra sig över efter den behandling, hon fick röna av sin förare efter frisparrets misslyckande. För Troika undergå mera slik felaktig och förkastlig behandling under dressyrens gång från sin föräres sida, så blir det aldrig någon brukshund av henne trots hennes goda förutsättning härför, ty den bästa hund blir förstörd, om dylik metod kommer till användning.

N:o 10 King glädde sin matte och förare med att belägga sjätte platsen på prislistan. King arbetade för dagen säkert och ovanligt lugnt. Hans svagaste sida var bevakningen. Även spårarbetet var rätt så svagt, men i övriga moment visade han stor jämnhet. Dobermannen kräver nu på grund av sitt temperament den mest omsorgsfulla dressyr av samtliga skyddshundsraser, och mycket arbete får man vara beredd nedlägga för vinnande av ett gott resultat. Å andra sidan har dobermannen på grund utav sitt humör och sin livlighet, parad med smidighet, klokhet, styrka och gott luktsinne de största förutsättningar att under skicklig dressyrlledning närma sig idealet för en brukshund. Kings förare har säkert, ehuru King ingalunda synes tillhöra de mera svårhanterliga dobermännen, mer än en gång fått erfara, att det icke är något latmangöra att dressera en dobermann och få pli på en sådan. Det återstår mycket arbete ännu med King, innan man kan säga, att han är färdig. Saknas emellertid även i fortsättningen icke energi och tålmod hos hans förare finnes all anledning vänta sig ett gott resultat i framtiden.

Resultatet av hundarnas prestationer återfinnes här nedan. I samband härmed bör framhållas, att domarna vid denna som ock tidigare träningstävlingar varit mildare vid poängsättningen än vad som plägar vara fallet vid de officiella tävlingarna; detta på grund utav tävlingarnas karaktär som ock de deltagande hundarna.

N:o 1 Mary	596 poäng	N:o 6 King	382 poäng
" 2 Buster	507 "	" 7 Lord	335 "
" 3 Letta	499 "	" 8 Jack	240 "
" 4 Troika	404 "	" 9 Wächter	210 "
" 5 Edmar	402 "	" 10 Gaia	184 "
	(utom tävlan)		

Stockholm den 18 april 1923.

Gösta Wahlstedt.

DRESSYRSKOLANS AVSLUTNING

* * *

F. S. S. H:s sjätte kurs för utbildande av skyddshundsförare avslutades söndagen den 29 april efter att hava pågått under loppet av fyra månader.

Tidigt på söndagsmorgonen samlades examensnämnden, kursdeltagarna och funktionärer vid korsningen av Ringvägen och Göt-

orsaker lämnade spårarbetet ej det resultat på långt när, som hundarna vid föregående tävlingar visat sig kunna prestera.

Efter det appellövningarna och figurantarbetet undanstökats på området vid Gasverkets Södra koksstation, vidtog det av förarna så fruktade muntliga förhöret. Detta

Examensnämnden samt dressyrskolans instruktör 1923.

gatan, varefter samtliga marscherade ut till fälten kring Hammarby lador, där spårarbetet börjades omedelbart efter verkställd lottdragning.

Spårövningarna försvärades i hög grad av den rådande starka blåsten samt av respektive föräres underlåtenhet att ej tillräckligt rasta sina hundar, innan dessa sattes på sina spår, utan började hundarna i allmänhet dansa krigsdans i glädjen att få sträcka ut på fälten i stället för att spåra. Av dessa

leddes av föreningens vice ordförande, direktör G. Wahlstedt, vilken ej underlät att vid alla tillfällen lägga ut fällor för att sätta examinanderna på det hala. Dessa visade sig dock vara väl "trimmade" och besvarade alla frågor på ett sätt, som visade, att kursens ledare, polisman E. A. Bergström, väl lyckats i sitt svåra uppdrag att lotsa kursdeltagarna genom dressyrkonstens irrgångar, och erövrade samtliga femton deltagare med glans sina diplom.

Godkända som skyddshundsförare blevo följande:

Fru E. Ahlberg.	Polisman O. Aronsson.
Fröken S. Ahlgren.	Fröken I. Andersson.
Fru E. A. B. Bergström.	Herr H. Leijert.
Notarie Axel Berlin.	Herr P. N. Norén.
Fröken V. Biehl.	Polisman G. Sandahl.
Polisman G. Edlund.	Polisman J. S. Sund.
Stationsskriv. W. Dahlborg.	Herr O. F. Svensson.
Herr Axel Karlsson.	

Härnedan följer de främsta resultaten vid dagens tävlan:

1. "Troika" (S), förare polisman G. Edlund 509 p.
2. "Mary" (R), " " O. Aronsson 506 "
3. "Letta" (S), " " J. S. Sund 493 "
4. "Buster" (S), " " herr O. F. Svensson 461 "
5. "Haintz" (S), " " Fru E. A. Bergström 401 "
6. "King" (D), " " Fröken V. Biehl 314 "

Det av direktör G. Wahlstedt uppsatta priset, att tilldelas den hund, som på trenne,

för dressyrskolan anordnade tävlingar, uppnådde högsta sammanlagda poängsumma, erövrades av polisman O. Aronsson med rottweilertiken "Mary" för uppnådd medelpoäng av 444.

Föreningens pris till "bästa förare" tilldelades även herr O. Aronsson.

På kvällen samlades deltagarna till ett fästligt samkväm på "Kronprinsen", där diplomerna utdelades av föreningens vice ordförande. Av deltagarna i kursen fick ledaren, herr E. A. Bergström, mottaga en större minnespokal som erkänsla för allt arbete, som denne nedlagt i dressyrskolan.

Efteråt följde ett animerat samkväm, som varade till sent på natten, och när skilsmässans stund nalkades, var det nog flere än en, vilken tänkte och kände, att han genom F. S. S. H. fått bestående minnen för all framtid.

Sekr.

dobermannpinscher och rottweiler; herr Wilh. Bosse, Kulladal, för schäfer.

Som utställningen endast omfattade 139 st. hundar, hade segrareklassen slopats och funnos endast öppen-, par- och uppfödareklass, medan de utdelade hedersprisen utpekade de bästa exemplaren inom respektive raser. I öppen klass tillämpades kvalitetsbedömning, under det att prisbedömningen skedde enligt konkurrenssystemet i par- och uppfödareklasserna.

Prislista:

Airedaleterrier.

1:sta pris: *Lille Mor Roederich*, äg. fröken Hilma Lundström, Kristianstad. *Isabella*, äg. herr Gunnar Jacobsson, Vallkärra.

2:dra pris: *Bob av Christensen*, äg. bokh. Edv. Lundgren, Malmö. *Magnifique Roederich*, äg. herr Olof Almer, Kristianstad. *Tessie*, äg. ingenjör Torsten Bergman, Malmö. *Nelzi Mc. Colmar*, äg. herr A. R. Landin, Malmö. *Raggie Roederich*, äg. herr Sven Persson, Fjärdingslöt.

3:dje pris: *Puck*, äg. herr A. W. Rahm, Åkarp. *Leila Mc. Golmar*, äg. herr Emil Christensen, Kongsmarken.

Deutscher Boxer.

1:sta pris och hederspris: *Kaiser av Lillbo*, äg. fru Betty Chronquist, Malmö.

1:sta pris: *Pilot av Lillbo*, äg. lagerchef Gust. Thulin, Malmö. *Dempsey av Christensen*, äg. herr O. Ch. Christensen, Limhamn. *Missy av Christensen*, äg. herr Hans Fr. Christensen, Jordholmen.

2:dra pris: *Pirat von Cerberus*, äg. herr Edv. Gussarsson, Gualöv. *Lou-Lou*, äg. fröken Clara Norrman, Malmö. *Hexe av Christensen*, äg. rektor Sigurd Lindborg, Ö. Grevie.

Collie.

3:dje pris: *Black Mysse*, äg. disponent Anders Andersson, Gårdstänga.

B. O.: *Togh*, äg. herr E. Gadd, Malmö. *Dick*, äg. förman B. Nordquist, Malmö. *Douglas*, äg. fröken Elsa Jansson, Malmö.

Dobermannpinscher.

1:sta pris och hederspris: *Champion Ammi av Vesterled*, äg. köpman Sven Schönbeck, Kennel Björkhaga, Ystad. *Björkhaga Mucky*, äg. fru Aja Linder, Halmstad. *Björkhaga Tonny*, äg. telegrafassistent Ebbe Palmberg, Malmö. *Björkhaga Dolb*, äg. regementsintendenten Nils Knutsson Hall, Ystad.

1:sta pris: *Björkhaga Benno*, äg. grosshandl. Svante Persson, Lövestad. *Björkhaga Ready*, äg. köpman Sven Schönbeck, Kennel Björkhaga, Ystad. *Björkhaga Sando*, äg. maskinmästare Frans Andersson, Köpingsbro. *Björkhaga Lolly*, äg. kandidat Richard Lundström, Malmö. *Lord Flanda till Marieholm*, äg. herr Ruben Berman, Malmö. *Jack av Ernesta*, äg. herr A.

Fägersten, Kulladal, Malmö. *Lola Lo till Marieholm*, äg. direktör Ture R. Hallmark, Marieholm. *Sussi av Christensen*, äg. fru Minea Sederowski, Malmö. *Donna v. d. Frankenburg*, äg. herr Alfred Hansson, Löberöd. *Rossy av Lillbo*, äg. ladufogde P. Jönsson, Lindholmens Gård, Svedala.

2:dra pris: *Gey av Ernesta*, äg. poliskonstapel Erik Weber, Malmö. *Björkhaga Snapp*, äg. grosshandl. O. H. Wiens, Malmö. *Benno av Ernesta*, äg. herr Gust. Gerold, Limhamn. *Maja*, äg. kusk Olof Mårtensson, Bulltofta, Malmö. *Maja*, äg. boktryckare G. Larsson, Malmö.

3:dje pris: *Jack*, äg. källarmästare N. Jönsson, Malmö. *Lizzie von Giessen*, äg. lantbr. Helmuth Månsson, Tygelsjö. *Boy av Ernesta*, äg. herr Joh. Persson, Limhamn.

Parklass: 1:sta pris och hederspris åt köpman Sven Schönbeck, Kennel Björkhaga, Ystad.

Uppfödareklass: 1:sta pris och 2:dra pris och hederspris åt köpman Sven Schönbeck, Kennel Björkhaga, Ystad.

3:dje pris och hederspris åt herr Ernst Jönsson, Malmö.

Rottweiler.

1:sta pris och hederspris: *Aspnäs Tilly*, äg. köpman Lars Carlsson, Löberöd.

2:dra pris: *Mabos Toy*, äg. tandläkare Ture Lundh, Klippan.

Schäfer.

1:sta pris och hederspris: *Tarstad Luck*, äg. förvaltare Sture Bondeson, Svalöv.

1:sta pris: *Roy Monte Rosa*, äg. kontorsbiträde Emma Rosen, Malmö. *Hans av Lyckebo*, äg. entreprenör Nils P. Lundh, Malmö. *Schnucki von Germanuswald*, äg. förvaltare Sture Bondeson, Svalöv. *Lora av Lyckebo*, äg. detektiv J. Eriksson, Malmö.

2:dra pris: *Nalle*, äg. packmästare G. Johansson, Malmö. *Lord av Lyckebo*, äg. herr C. A. Svensson, Kulladal, Malmö. *Cita von Bürenhof*, äg. direktör Heinrich Hartz, Malmö. *Miss*, äg. lantbr. Gottfr. Larsson, Äspö. *Tösen av Stavsten*, äg. agronom Otto Brunberg, Malmö. *Tonny av Svedenäs*, äg. handelsförest. Joh. Jönsson, Kongsmarken. *Sonja*, äg. handlanden A. Olsson, Hindby.

3:dje pris: *Ajax von Laupheim*, äg. herr John Nilsson, Malmö. *Rapp*, äg. herr H. Persson, Malmö. *Teddy v. d. Linde*, äg. köpman E. Svensson, Malmö. *Tarstad Lorry*, äg. herr N. E. Nilsson, Eriksfält, Svalöv. *Bjessie av Furuålla*, äg. med. stud. Inge Birger, Lund. *Asta*, äg. herr Anton Larsson, Kyrkheddinge.

B. O. *Hans av Monte Rosa*, äg. herr C. A. Andersson, Nordanå. *Kid*, äg. fru G. Bäckgren, Malmö.

Parklass: 1:sta pris och hederspris åt förvaltare Sture Bondeson, Svalöv.

Sven Schönbeck.

HUNDUTSTÄLLNING I MALMÖ

* * *

På initiativ av grosshandlaren G. Barrger, Malmö, hade den 24-25 mars anordnats en hundutställning i Malmö. Utställningen var avsedd för att söka samla de skånska hundägarna och försöka bilda en specialklubb för Skåne eller Sydsverige, samt att få densamma godkänd av Svenska Kennelklubben. Utställningen var av denna anledning endast öppen för hundar, uppfödda i Skåne eller tillhöriga skånska hundägare.

Den omfattade samtliga hundraser med undantag av taxar, pointer och engelska setters, enär separatutställningar planerats för dessa 3 raser.

Cirka 25 raser voro representerade, och hade ett hederspris för varje ras ställts till prisdomarnes disposition. Flera raser voro emellertid kvalitativt dåligt

representerade, varför hedersprisen då överflyttades till bättre representerade raser.

Dobermannpinscherna voro bäst såväl kvalitativt som kvantitativt representerade, och utdelades till denna ras 7 hederspris.

Vad de 5 övriga av Föreningen Svenska Skydds- och Sjukvårdshunden antagna raserna beträffa; erhöilo rottweiler 1, schäfer 2 och boxer 1 hederspris, under det att airedaleterrier och collie blevo utan.

Som prisdomare för ovannämnda raser fungerade följande personer: adjunkt Eric Wigh, Lund, för airedaleterrier; fotograf Carl Christersson, Landskrona, för collie; länspolis Carl E. Borgh, Helsingborg och fabriksör A. T. Christensen, Trelleborg, för boxer,

FÖRENINGSMEDDELANDEN

FÖRENINGEN SVENSKA SKYDDS- OCH SJUKVÅRDSHUNDENS UTSTÄLLNING OCH TÄVLING I STOCKHOLM DEN 24—27 MAJ 1923

Det ligger alltid väntansfull spänning över dagarna närmast före en utställning och tävling. Det är så mycket som skall göras. Hundarna skola sättas i god kondition och tränas. Och hurudant skall väl vädret bli? Ja, i år hoppas vi åtminstone få solvarma vårdagar. Vi ha haft regnigt så många gånger förr. Ombyte skulle därför icke skada.

Det är jubileumsutställning! Föreningen kommer att fira sin femåriga tillvaro. Naturligtvis skola vi därför vara med och utställa våra hundar. Det blir många pris och hederspris. Och naturligtvis får "min" hund det bästa priset, ty han är ju vackrast. Måtte bara domaren begripa sin sak! Vi få väl hoppas det bästa. Annars är det väldigt föreglygt, att man icke skall få uttala sitt hjärtas innersta tankar om en domare, så att han får höra, vad han går för och hur litet han förstår, om han ej ger "min" hund 1:sta segrarpris.

Det arbetas under högtryck å kommissariatet. Anmälningar och förfrågningar i mängd. Några platser finnas ännu kvar. Insänd därför anmälan genast. Den här utställningen skall bli något "non plus ultra", säges det.

Så ha vi föreningens vårsammanträde på lördagskvällen och festligt samkväm efteråt, och på söndagsmiddagen få vi alla mottaga våra hundars pris, hederspris och specialpris.

Måtte det nu bara få vila sol och glädje över alltsammans!

Som prisdomare komma att fungera friherre C. Leuhusen för airedaleterriers, agro-

nom N. Boman för deutscher boxer, postexpeditör O. Carlsson för collie, förste brandkapten C. Gyllenhammar för dobermannpinscher, revisor G. Fallstedt-Lindholm för rottweiler och ingenjör W. Zirkenbach med assessor S. Wettermark som suppleant för schäfer.

FÖRENINGENS VÅRSAMMANTRÄDE kommer att avhållas lördagen den 26 maj kl. 8 e. m. å Hotell Kronprinsen.

Föredragningslista:

- § 1. Val av två personer att jämte ordföranden justera dagens protokoll.
- § 2. Revisorernas berättelse för 1922 års förvaltning.
- § 3. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.
- § 4. Styrelsens förslag till vissa stadgändringar.
- § 5. Val av en styrelsesuppleant.

Vid föreningens ordinarie årsmöte i december 1922 godkände mötet de av styrelsen framlagda förslagen till vissa ändringar i såväl stadgarna som i tävlings- och provningsordningen med undantag av den nytilkomna paragrafen beträffande championtiteln. Denna paragraf återremitterades till styrelsen för förnyad behandling.

Styrelsen har nu efter noggrant övervägande beslutat, att till majmötet framlägga förslaget i oförändrat skick.

För dem av föreningens medlemmar, vilka äro intresserade av denna fråga meddelas här nedan den ordalydelse, styrelsen givit omskrivna paragraf.

"Titeln *champion* (skydds-, spår-, rapport- och sjukvårdshundschampion) tilldelas även den hund, som vid tre nordiska, erkända utställningar, av vilka minst en

Svenska Kennel-Klubbens, blivit tillerkänd 1:sta pris i segrarklass; dock blir han berättigad till titeln *champion* först sedan han därjämte på nordisk erkänd tävling erhållit i endera skydds-, spår-, rapport- och sjukvårdshundsklasserna en poängsumma motsvarande betyget "godkänd".

F. S. S. S. H:s STYRELSE består av följande medlemmar: ordförande: major C. Hj. Tannlund, Sala; v. ordf. direktör Gösta Wahlstedt, Narvavägen 23, Sthlm, R. T. 78 451; sekreterare: grosshandlare H. A. Görander, Östermalmsgatan 71, Sthlm, R.T. 13 63; skattmästare: kamrer Axel Nilsson, Teknologgatan 3, Sthlm, R. T. 62 07; klubbmästare: bataljonsveterinär I. Carlin, Grevturegatan 20 C. Sthlm, R. T. 74 528; pastor E. Berlin, Duvbo; veterinär M. Cronstrand, Sthlm; bataljonsläkare K. A. Fries, Sthlm; köpman J. Hellgren, Sthlm; överkonstapel S. A. Johansson, Sthlm; kapten W. Tham, Sthlm; med. doktor J. A. Weltzin, Sthlm.

Suppleanter:

stationsskrivare I. Berg, Sthlm; sergeant E. A. Bergström, Sthlm; löjtnant G. Bjurling, Sala; med. doktor H. Breide, Sthlm; överkonstapel G. H. Lindmark, Sthlm.

Granskningsmän för 1922 års räkenskaper äro herrar Paul Sandberg och Tore Hellström med herrar S. A. Johansson och Emil Biriell som suppleanter.

HUNDREGISTER. Till föreningens hundregister i enlighet med "Prövnings- och tävlingsstadgarnas" § 2 införes varje föreningsmedlem tillhörig hund, som vid av föreningen eller andra med Svenska Kennelklubben associerade föreningar eller klubbar anordnade provningar eller tävlingar i endera skydds-, spår-, sjukvårds-, eller rapporthundsklasserna uppnått en poängsumma, som berättigar till erhållande av betyget "godkänd". Anmälan skall innehålla uppgift om tiden för resp. provning eller tävling, den anordnande föreningens eller klubbens namn, den klass, i vilken hunden tävlat samt namnen å de vid provningen eller tävlingen fungerande prisdomarne. Avskrift av hundens stamtavla jämte registreringsavgiften Kr. 2:—, insändes tillsammans med anmälan till före-

ningens sekreterare, som över registreringen utfärdar intyg.

SVENSKA KENNELKLUBBENS HUND-UTSTÄLLNING anordnas i år den 22—24 juni å Ullevi idrottsplats i Göteborg. Anmälningstiden utgår den 26 maj och insändes anmälningen till S. K. K:s sekreterare, Riddaregatan 43, Stockholm. Rikst. 72 189. Som prisdomare komma att fungera friherrinnan Else Fock för airedaleterriers, kontorschef H. Wollgast för deutscher boxer, postexpeditör O. Carlsson för collie, förste brandkapten C. Gyllenhammar för dobermannpinscher, ingenjör W. Zirkenbach för rottweiler och civilassessor S. Wettermark för schäfer.

I samband med utställningen anordnas tävling med skydds- och spårhundar den 19—21 juni. Tävlingsledare: inspektionskonstapel Nils Svensson, Göteborg. Prisdomare: civilassessor S. Wettermark, Stockholm, herr E. Lorné, Göteborg, poliskonstapel E. Pettersson, Alingsås och kammarskrivare G. Kummel, Göteborg.

KENNELNOTISER

Schäfertiken *Champion Santa Nella*, 509 T., äg. herr K. Uppström, Stockholm, födde den 14 jan. 8 valpar (5+3), e. Dempsey av Espemoen, 47 U., äg. köpman Mauritz Swenson, Stockholm.

Dobermannpinschern *Champion Björkhaga Daddy Long Legs*, 386 T., äg. fru Åsa Prytz, Baggeby Gård, Lidingö Villastad, har den 19 mars betäckt dobermannpinschertiken *Lola av Viggbyholm*, 562 V., äg. herr Claes Andersson, Stockholm, och den 27 mars dobermannpinschertiken *Tosca* (e. Ch. Lotte v. Thüringen), äg. fröken Anna Lagererantz, Lidingö-Brevik.

Dobermannpinschern *Brennus Hochwart* har den 25 mars betäckt *Champion Ammi av Vesterled*, äg. köpman Sven Schönbeck, Kennel Björkhaga, Ystad.

Rottweilern *Champion Arbo Torfwerk*, 338 U., äg. pastor E. Berlin, Duvbo, har den 27 mars betäckt *Gyllis-Paddy*, 495 P., äg. grosshandlare A. Rylander, Stockholm; den 12 april *Wärja av Udbyhus*, 75 T., äg. herr F. Rigne, Sala, och den 14 april *Champion Gyllis-Weila*, 23 T., äg. pastor E. Berlin, Duvbo.

NYA MEDLEMMAR I F. S. S. S. H.

Antagna 15 dec. 1922—10 april 1923.

- Ahlberg, E.*, Fru, Stockholm.
Ahlberg, G., Vetr. Dokt., Sthlm. (E. A. Bergström).
Ahlgren, S., Fröken, Sthlm.
Alm, Polisman, Enköping. (J. Hellgren)
Andersson, G., Grosshandl. Sthlm. (H. A. Görander).
Anderzon, O., Herr, " "
Andersson, I., Fröken, Sthlm.
Arnoldsson, Stig, Studerande, Sthlm. (J. A. Weltzin).
Aronsson, O., Polisman, " "
Berglund, Louise, Fröken, Stjärnhof. (S. A. Johansson).
Barje, G., Herr, Sthlm. (H. A. Görander).
Bengtsson, Mimmie, Fru, Södertörns V. (M. Cronstrand).
Bergmark, E., Herr, Kiruna.
Breide, H., Med. Dokt., Sthlm. (G. Wahlstedt).
Blom, O., Herr, " (H. A. Görander).
Biehl, E., Fröken, " "
Edberg, E., Herr, Borås.
Edlund, G., Herr, Sthlm. (G. H. Lindmark).
Egnell, I., Fru, " "
Ekberg, Ernst, Herr, Limhamn.
Eriksson, Ernst, Herr, Huvudsta. (W. Dahlborg).
Eriksson, Tor, Herr, Sthlm. (E. A. Bergström).
Grunsell, E. A., Herr, " "
Görander, Ebba, Fru, " (H. A. Görander).
Herrlin, S. E., Polisman, Sthlm. (C. O. Nilsson).
Holmkvist, Alfred, Byggmästare, Sthlm. (E. A. Bergström).
Johansson, Allan, Direktör, Sthlm. (H. A. Görander).
Johansson, Carl, Handl., " "
Johansson, Axel, " " "
Johansson, Olof, Bankir, " "
Karlsson, Edvin, Herr, " (E. Ramberg).
Kamp, Torsten, Redaktör, " (M. Cronstrand).
Karlsson, Erik, Konditor, " (E. Ramberg).
Kinocentralen, A-B., " (Ax. Nilsson).
Klint, Erik, Herr, Visby. (J. Hellgren).
Larsson, Alvar, Herr, Sthlm. (H. A. Görander).
Larsson, David, " " "
Larsson, Harry, " " "
Larsson, Helge, Herr, Huvudsta. (W. Dahlborg).
Larsson, Reinhold, Handl. Sthlm. (H. A. Görander).
- Larsson, Richard*, Vetr. Dokt., Sthlm. (H. A. Görander).
Larsson, Werner, Köpman, " (E. Ramberg).
Leijert, H., Herr, Sthlm.
Lenne, S. G., Köpman, Sthlm. (J. Hellgren).
Lindstedt, Axel, Herr, Borås.
Lindström, Bernh., Direktör, Helsingfors. (A. Nilsson).
Lundmark, Fr., Polisman, Mariefred. (J. A. Weltzin).
Lyhre, Nils, Herr, Sthlm. (J. Hellgren).
Lövstedt, G., Herr, " "
Löwenhamn, Greta, Fröken, Sthlm. (A. Nilsson).
Magnusson, L. M., Direktör, Grankulla. " "
Nilsson, Franz, Kamrer, Rimbo " "
Nilsson, Im., Ingeniör, Sthlm. (H. A. Görander).
Nilsson, Helmer, Herr, Drammen.
Nilsson, C. O., Polisman, Sthlm. (C. O. Svensson).
Nordenström, L. J., Byggmästare, Neglinge. (G. Wahlstedt).
Nordström, Alfred, Polisman, Sthlm. (E. A. Bergström).
Olofsson, K., Postmästare, Enköping. (G. Wahlstedt).
Olsson, O., Disponent, Sthlm. (H. A. Görander).
Pettersson, R. V., Herr, Sthlm. (C. O. Svensson).
Rehnskog, Carl, Herr, " (H. A. Görander).
Räuf, Helis, Jägmästare, Gnesta. (G. Wahlstedt).
Sandahl, E. M., Polisman, Sthlm. (G. H. Lindmark).
Sjöqvist, Margaret, Fröken, " (Grevinnan av Ugglas).
Smith, W., Professor, " (J. A. Weltzin).
Stengård, A., Folkskollärare, Bjärges.
Sund, J. A. S., Polisman, Sthlm. " "
Sundler, Eskil, Direktör, " (Ax. Nilsson).
Tell, K. G., Herr, " (E. A. Bergström).
Thorberg, B. G. V., Herr, Södertälje. (J. Hellgren).
Tjulander, Sven, Överkonstapel, Sthlm. (S. A. Johansson).
Tjus, Georg, Redaktör, Sthlm. (Herr Ahlberg).
av Ugglas, R., Grevinna, Sthlm. (I. Carlin).
Wahlberg, B., Herr, Sthlm.
Wickman, I., Fröken, " "
Wiklander, Nils, Överkonstapel, Sthlm. (S. A. Johansson).
Winberg, G., Polisman, Duvbo.
Åsman, Harald, Herr, Sthlm. (J. Hellgren).
Åström, G., Direktör, Sthlm.
Öhman, Karin, Fröken, Djursholm. (A. Nilsson).

L I T T E R A T U R

Hundens skötsel och vård av Isak Carlin,

leg. veterinär. A/B Magn. Bergvalls förlag, Stockholm. Rikt illustrerad. 163 sidor. Pris häft. 4: 50, inb. 5 kr.

Äntligen har boken kommit, som vi hundägare och hundvänner så länge ha väntat på. Hittills ha vi nämligen på vårt språk icke haft någon litteratur, som behandlat våra hundars skötsel och vård. Detta har varit en verkligt kännbar brist. Naturligtvis ha vi alla efter bästa förstånd försökt pyssla om våra hundar, men det är icke sagt, att förståndet räcker till i allting. Det behövs också i mångt och mycket ingående sakkunskap. Och det har av ren okunnighet syndats oerhört mycket emot våra hundar både när det har gällt föda, vård och uppfödning. Nu ha vi fått en rådgivare till hjälp, som vi alla böra lyssna till. Den kände hundspecialisten, veterinär I. Carlin, har utgivit ett arbete med ovanstående titel, där han på ett praktiskt och lättfattligt sätt behandlar nära nog alla frågor, som vi behöva ett svar på. Jag behöver blott hänvisa till det utdrag ur innehållsförteckningen, som återfinnes på sista sidan i detta nummer av tidskriften.

Det har varit en sann glädje att studera denna bok, om vilken författaren själv säger i förordet: "Jag skall känna mig fullt tillfredsställd, om jag med densamma kunnat bidra till att göra livet drägligare för de klokaste och trognaste bland människans fyrbenta vänner". Ja, följa vi nu blott de praktiska råd och vinkar, som vi här i riklig mängd få, så skall icke blott författaren bli tillfredsställd utan också våra hundar skola bli det i högsta grad. Det bör ock vara en behaglig känsla för varje husse och matte att veta, att de sköta sin hund på ett rätt sätt och slippa att experimentera på egen hand. Somliga kapitel i boken äro utförligt och riktigt genialiskt skrivna, andra åter mera kortfattade men dock tillräckligt klara, om man brukar litet eftertanke. Tid och utrymme tillåter icke att i detta nummer ingå på en närmare redogörelse och granskning av vissa detaljer, såsom t. ex. ifråga om uppfödning och ärftlighetsläran, utan få vi uppskjuta det till något följande

nummer. Nu ha vi i alla händelser fått en rådgivare, som vi ju kunna lita på, och därför bör ingen underlåta att genom sin bokhandlare genast skaffa sig denna bok. Och så till sist: "Tack doktor Carlin för gåvan!"
 E. B—n.

Rottweilertiken Mary tar på examensdagen det höga plankhoppet.

FRÅGOR OCH SVAR

Fråga.

Finns det någon rottweilerlitteratur på svenska språket?
 H. N.

Svar.

För närvarande finns på vårt språk blott rottweilerstandarden och en illustrerad uppsats i Sverks Skyddshundstidskrift n:o 5—6 för år 1922. Ej heller på tyska finnes mer än en del strödda uppsatser i några facktidsskrifter samt en historik och en massa prisdömarberättelser i "Internationales Rottweiler-Zuchtbuch".

E. B—n.

Rottweilertiken Aspniäs Ranja. Äg. civilingenjören H. Brynne, Enköping.

MEDDELANDEN

FRÅN

SVENSKA
ROTTWEILER-
KLUBBEN

ASSOCIERAD MED
S. K. K. OCH A. D. R. K.

1923:2

ALLMÄNNA VÅRSAMMANTRÄDET.

S. R. K:s medlemmar kallas till ord. sammanträde i slutet av maj å plats och dag som senare kommer att per post meddelas varje medlem.

Föredragningslista:

1. Val av 2 personer att jämte ordföranden justera dagens protokoll.
2. Revisorernas berättelse för 1922 års förvaltning.
3. Fråga om ansvarsfrihet för styrelsen.
4. Val av en styrelsesuppleant.
5. Övriga ärenden, som av styrelsen förelägges till behandling.

TÄVLING FÖR ROTTWEILER.

som tillhöra medlemmar av S. R. K., anordnas *anmandag pingst* den 21 maj. Deltagarna samlas i hörnet av Götgatan och Ringvägen kl. 9 f. m. precis. Tävlingsledare blir polisman E. A. Bergström. Prisdömare bliva överkonstapel S. A. Johansson, kamrer Axel Nilsson och köpman J. A. Hellgren; suppleant: överkonstapel G. H. Lindmark. Tävlingen omfattar endast skyddshundsklass men uppdelas i nybörjareklass och öppen klass. Flera vackra pris utdelas. Anmälan om deltagande bör jämte en avgift av 3 kronor insändas till sekreteraren W. Dahlborg, Duvbo, Sund-

byberg, tel. Duvbo 122, senast den 19 maj. Matsäck för dagen torde medtagas.

TILL UTSTÄLLNINGEN I GÖTEBORG

böra vi söka få med så många rottweiler som möjligt. S. K. K. har där till domare kallat den av S. R. K. föreslagna och godkände prisdömare, ingenjör W. Zirkenbach. Anmälningstiden utgår den 26 maj.

17 ROTTWEILER

voro utställda å S. S. H. K:s utställning i Stockholm den 5 o. 6 maj. Bland dem erhöles *Aspniäs-Björn*, äg. ingenjör B. Dahlin, Sthlm, 1:sta pris i s. kl. och hederspris samt *Berlis-Asta*, äg. fröken T. Berlin, Duvbo, 1:sta pris s. kl. och hederspris. För uppfödaregrupp erhöles pastor E. Berlin, Duvbo, 1:sta pris och hederspris för en grupp rottweiler, som alla belönades med 1:sta pris i ö. kl.

I SVENSKA KENNELKLUBBENS STAMBOK

för år 1922, märkt V., utgöra de inregistrerade rottweilernas antal icke mindre än 51 stycken.

NYA KENNELNAMN

på svenska uppfödare av rottweiler:

Grönhagas, ägare kriminalkonstapel J. Grönlund, Stockholm. *Silverstadens*, ägare herr F. Rigné, Sala.

Ädla
rottweilervalpar

efter Champion Arbo Torfwerk och Champion Gyllis Weila väntas i juni. Av föregående kull voro 5 utställda å S. S. H. K:s utställning i Stockholm den 5-6 maj 1923 och erhöles samtliga där 1:sta pris. Den som önskar påtinga en valp torde skriftligen meddela sig med

Pastor E. Berlin
Duvbo prästgård, Sundbyberg

BANKIRFIRMAN
OLOV JOHANSSON

Drottninggatan 19, 4 tr.

Köper och belånar
Aktier och Obligationer

Telefoner: 165 50 och Norr 160 98

I N N E H Ä L L

	Sid.		Sid.
Utställningar. Av <i>I. Carlin</i>	29	Dressyrkursens tredje träningstävling.....	45
Skyddshundsdressyr. Av <i>E. A. Bergström</i> ..	32	Dressyrskolans avslutning.....	47
Schäferhundarna i Göteborg och Stockholm.		Hundutställning i Malmö. Av <i>Sven Schönbeck</i>	48
Av <i>A. W. Zirkenbach</i>	34	Föreningsmeddelanden	50
Några ord om första hjälpen vid olycksfall.		Kennehotiser	51
Av <i>Martin Cronstrand</i>	38	Nya medlemmar	52
Är du hundvän? Av <i>Ivar Berg</i>	40	Litteratur	53
Dressyrkursens andra träningstävling.....	42	Rottweilern	54

Vid behov av
Hundartiklar

vänd Eder benäget till

Bastmans

Största specialaffär
i landet

A/B GEORG A. BASTMAN
H. M. Konungens Hovleverantör
Nybrogatan 1 - Stockholm

Gör ett besök i
Alfred Olssons

SKRÄDDERI-
ETABLISSEMENT

Regeringsgatan 22

Telefoner: 74 57 och Norr 73 57